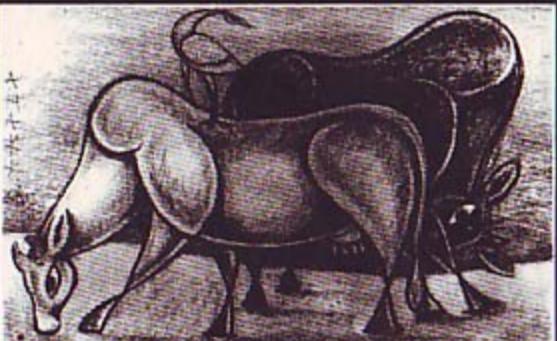
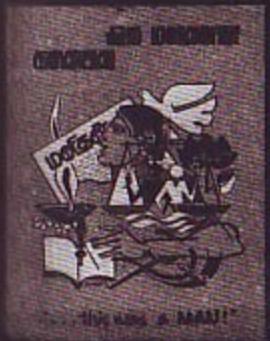
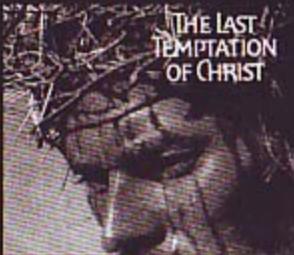

பதிவுகள்

அ.யேகராசா

பதிவுகள்

அ. யேசுராசா

இல. 1. உடைக்கரை வீதி,
குநகர், யாழ்ப்பாணம்.

அலை வெளியீடு - 9

பதிவுகள்

(கலை, இலக்கியப் 'பத்தி'கள்)

அ. யேசுராசா

முதற்பதிப்பு : மார்கழி, 2003

அலை வெளியீடு

இல.1, ஒடைக்கரை வீதி,

குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு : அந்திவானம்
பதிப்பகம், புதுக்குடியிருப்பு.

விலை : ரூபா 130/-

PATHIVUKAL

(Art and Literary Columns)

A.Jesurasa

First Edition : December,
2003.

Alai Veliyeedu

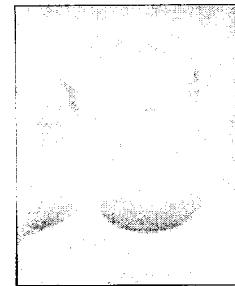
No:1, Odaikkarai Road,

Gurunagar, Jaffna.

Printers : Anthiyvanam Pathippakam

Puthukkudiyiruppu

Price : Rs 130/-

அனைதியாய்....

கிழக்கில் ஓளிரும்

மதிப்புநிறை படைப்பானுமை,

சண்முகம் சிவலிங்கம்

அவர்களுக்கு....

உள்ளே...

01. என்னுடைய	07
02. பதிவுகள் - 1	09
அலை - வ.அ-பல்கலைக்கழகக் கருத்தரங்கு.	
03. பதிவுகள் - 2	12
நா. கந்தரவிங்கம், தார்ச்சியல் - விருங்னன் நம்பி- இலக்கியக் கூட்டங்கள்.	
04. பதிவுகள் - 3	15
உருவமும் உள்ளடக்கமும் - உலகத் திரைப்பட மேதாகளின் தொடர்.	
05. பதிவுகள் - 4	19
அலையின் செயற்பாடும், நிறுத்தமும் - தேசியத் தாழ்வுச்சிக்கல்.	
06. பதிவுகள் - 5	22
பலங்கூற்றியோ - தார்ச்சியஸிற்கு விருது.	
07. பதிவுகள் - 6	25
வேர்ஞர் ஹேர்லோக் - சொல்தாது உண்ணே கருத்தரங்கு.	
08. பதிவுகள் - 7	31
நுப்மானின் கருத்துக்கள் - ஒரு மதிப்பீடுற்றி.	
09. பதிவுகள் - 8	35
மோநோ பொலோக்கினியின் திரைப்படங்கள் - ‘அன்பன் எல்தி’யின் அறுவடை.	
10. பதிவுகள் - 9	44
புதிய சாதிவாதம் - சாவுத்திய மண்டலப்பரிசுப் பழில்கரிப்பு - விமலதாசன் - க. அருமைநாயகம்.	
11. பதிவுகள் - 10	51
கத்தரீன் ஆஸ்போர்ட்டர் - சி.வி.வேலுப்பிள்ளை-சார்லி சப்ளின் திரைப்படவிழா.	

12. பதிவுகள் - 11	61
மநுதூர்க்கொத்தன்-ஒலியர் மாற்கு-இலங்கை இலக்கியம் பேரவையின் சாஸ்ரோர் குழு.	
13. பதிவுகள் - 12	71
வொல்பிள்டிரின் திரைப்படவிழா - சுக்தி பிறக்குது நாடகம் - கல்தா நிகழ்வு-சமூஹாலி அம்பலத்தரசன்-சில மதிப்பிடுகள்!	
14. பதிவுகள் - 13	77
ஏத்யஜித் ரேபிள் செவ்வி-ஒலிய அரங்கேற்றம்-குரியனோடு பேசுதல் - தமிழ்ப் படகு மக்கள்-பிரிசிற்கு அஞ்சலி.	
15. பதிவுகள் - 14	84
மாற்குவின் ஒலியங்கள்-'மீரா'வின் ஒலியங்கள்-வோல் ஸௌபாயிங்கா - தமயந்தியின் புகைப்படக் கண்காட்சி.	
16. பதிவுகள் - 15	92
சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்-சதீஸ் குஜ்ரால்-'த வாஸ்ற் ரெம்ப்ரேஷன் ஓ.வ் கிரைஸ்ற்'-போராசிரியர் சிவத்தமியின் பேச்சு.	
17. பதிவுகள் - 16	97
'அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக!' நூலின் விமர்சன அரங்கு.	
18. பதிவுகள் - 17	101
எம்பிசனிவாகன்-'நிகராகுவா அசௌன் புரட்சி' முன்னுரை- இலங்கைத் தமிழ்ப்படைப்புக்கள் ஆங்கிலத்தில்-சிறுக்கைத் தாள்.	
19. பதிவுகள் - 18	109
கநாக-நியூட்டன் குணசிங்க-'மாவத்த' வின் தமிழிலக்கியக் சிறப்பிதழ்-கே.எஸ்.விவகுமாரனின் செவ்வி.	
20. பதிவுகள் - 19	114
புதியதொரு 'வாய்பாட்டில்' நாடகங்கள்-பூதராயனின் இலக்கிய ஐயம்.	
21. பதிவுகள் - 20	117
விட்யோத்துறை-கொச்சையான குரல்கள்.	

என்னுரை

1975இன் இறுதிப்பகுதியில் 'அலை' இதழை வெளியிடுவதற்குரிய ஆயத்த வேலைகளில் ஈடுபட்டவேளை, 'பதிவுகள்' என்ற பெயரில், கலை - இலக்கியம் சார்ந்த 'பத்தி' யினை அவ்விதமில் தொடர்ந்து எழுதவேண்டுமென எண்ணினேன்; ஆயினும், ஆசிரியர் குழுவில் இனைந்திருந்த எனைய மூன்று நண்யர்களும், ஓவ்வொரு இதழிலும் ஓவ்வொருவராக மாரிமாரி எழுதவாமென அபிப்பிராயப்பட்டனர். அதனை ஏற்றுக்கொண்டு முதலாவது இதழில் 'பதிவுகள்' பத்தியினை எழுதினேன்; தொடர்ந்து எனையோர் எழுதினர். காலஞ்செல்ல ஆசிரியர் குழு மூவராகி, இருவராகி, இருபத்தைந்தாவது இதழிலிருந்து நான்மூட்டும் தனியாகச் செய்யப் பட நேர்ந்தது; எனவே அதனிலிருந்து - 'கணசீயான முப்பத்தைந்தாவது இதழ்வரை, ஓவ்வொரு இதழிலும் எழுதினேன்.

மனதைக் கவர்ந் தலை, மாறுபாடானவை, எதிர்வினைக்குரியவை எனப் பலவற்றை எழுதினேன். அன்று இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் நிலவிய சிறுபத்திரிகைச் சூழலின் தாக் கம் - தவிர் க் கவியலாதவாறு - இப்பத்தியிலும் படிந்திருக்கிறது. சரி - தவறு என்ற நீதியில் தார்மீக நிலைப்பாட்டில் செயற்பட்டிருக்கிறேனே தவிர, யார்ஸ்தும் வலிந்து குற்றஞ்சாட்டும் ஞாக்கு எனக்கு இருந்ததில்லை ஆயினும், சமர் பதினைந்து ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட இப்பத்திகளில் - சில்.

இடங்களை (ஆழப்படைக் கருத்தை மாற்றாமல்) தற்போது மென்மெப்படுத் திடின் ஓன். சில விடயங்களுடன் தொடர்புட்டவர்கள் மீது இன்றும் மதிப்புவைத்துள்ளன; எனவே, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாற்றுக் கருத்துக்களை ‘குறித்த விடயங்கள் மீதான எனது பார்வை’ என மட்டுமே கொள்ளவேண்டும்.

முன்னர் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்கள் - சொற்றொடர்களை ஓலிபெயர்ப்புச் செய்திருப்பது, எனவே, பலவற்றிற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பினையும் தற்போது தந்துள்ளன.

‘பதிவுகள்’ என்ற தலைப்பு பின்னாளில் கவர்ச்சிக் குரியதொன்றாகவும் மாறிவிட்டது அதனால் தான் போலும், தொன்னுறைகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து - தமிழகச் சிறுசஞ்சிகை களான சலங்கி, காலச்சுவடு, பன்முகம், தாமரை, நிழல், சொல்திது முதலியவற்றில் இதே தலைப்புக்கொண்ட பகுதி வெளிவந்தது வருகின்றது!

தனது படைப்பாஞ்சமையினாலும் விமர் சனச் செய்பாஞ்சனாலும், அறுபதுகளின் பிறபகுதியிலிருந்து இன்றுவரை என்னை ஆகர்ஷித்துக் கொண்டிருப்பவரான ‘சன்முகம் சிவலிங்கம்’ அவர்களிற்கு இந்நாலைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில், பெருமிதம் அடைகிறேன்!

‘பிரதி’ யினைக் கையீற்று நூலின் வடிவமைப்பையும், பதிப்புத்துறைசார் எனைய வேலைகளையும் சிரமம் பாராது நட்புடன் செய்த கருணாகரனிற்கும் - ‘அந்தவானம் பதிப்பக்’ பணியாளர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்!

அ. யேசுராசா
19 - 12 - 2003.

இல.!, ஒடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

பதிவுகள் - 1

‘அலைக்குரிய ஆயத்தங்கள் நடந்துகொண்டிருந்த வேளை “இது, ‘குறித்த’ சிலரின்மேற் கொண்ட காழ்ப்பினை வெளிப்படுத்தும் களமாகவே அமையும்” என்ற ஒரு கருத்து, சிலரிடையிற் பேசப்பட்டது. உண்மைக் கலை - இலக்கிய நேசிப்பையும், சத்திய நாட்டத்தையுமே ‘அலை வட்டத்தினர்’ கொண்டிருக்கின்றனரேயல்லாமல் தனிமனிதக் காழ்ப்புக்களையல்ல. எனினும், சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் கலையும் வாழ்க்கையும் பரிசீலிக்கப்படும்போது போலிகளின் வேவங்களுக்குத் துணையாக ‘அலை வட்டம்’ இருக்காது. இதேபோல் ‘நேடியோ சான்சுக்களுக்கும்’ ‘இலக்கிய எல்தானங்களுக்குமாக’, நடைமுறையில் பலம் பெற்ற ‘குழுக் களுடனும்’ ‘கோடி சங்களுடனும்’ வெறுமனே ஒத்தோடுவதாகவும் இருக்கப்போவதில்லை; சத்தியமே அதனுடைய தளம்.

○○

“கலை அனுபவ வெளிப்பாடாய்த்தான் இருக்கமுடியும்;

வெறுமனே கருத்துக்கள் மட்டும் கலையைச் சிருஷ்ட கப்போதுமானதாக இருப்பதில்லை.”

வ.அ. இராசரத்தினம் என்ற ஆற்றல் வாய்ந்த இலக்கியக்காரனில் மனைவியின் மரணம் ஏற்படுத்திய தாக்கம், ‘ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது’ என்ற சிறுகதையில் சமீபத் தில், கலா வெளிப்பாடடைந்துள்ளது; வாழ்க்கைப் பரப்பில் நிகழ்ந்த பல வேறு அனுபவங்களின் கோவையான அது, உண்மையில் ஒரு ‘மெய்யுள்’தான்.

வ.அ. இராசரத்தினம்

புதுவீடு குடிபுகுகையில் ‘நவதானியங்கள்’ எந்திச் செல்லும் மனைவியைத் தொடர்ந்து, இராசரத்தினம் என்ற கலைஞர் நடக்கிறான். அவனது கைகளில் விலையேறப்பெற்ற அவனது பொக்கிளங்களில் இரண்டு. ஆம்! சிலப்பதிகாரமும், முதலையசிங்கத்தின் ‘புதுயுகம் பிறக்கிறது’ சிறுகதைத் தொகுப்பும் சுற்றத்தினர் ஆச்சரியமாயும் ஆத்திரமாயும் நோக்குகின்றனர். அவனைப் புரிந்தவளாய் மனைவி ‘லில்லி’ மட்டும் திரும்பி மௌலச் சிரித்தபடி சொல்கிறாள்:

“உங்கள் பேணையை எடுத்தீர்களா?”
“விடுவேணா பையில் இருக்கிறது.”
“எடுத்துக் கையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.”

இந்தப் ‘புரிந்துகொள்ளலும்’, ‘ஒத்துழைப்பும்’ நிறைந்த மனைவியைப் பெற்ற கலைஞர், எவ்வளவு பாக்கியசாலி! இந்தப் பாக்கியத்தை இழந்துபோவதென்பது சக்கிக் குழியாததுதான். நுண்ணுணர்வு மிக்க அக்கலைஞரின் பெருந்துயரில் ‘அலை’யும் பங்குகொள்கிறது.

○○

01-11-75 இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகக்

கருத்தரங்கொன்று நடைபெற்றது. கொழும்பிலிருந்து வந்த இரண்டு பேச்சாளர்கள் முறையே, தாம் வாணொலியிலும் சஞ்சிகையிலும் அவ்வப்போது ஏதோ சொல்லியதையும் எழுதியதையும் கொண்டு, ஏதோ ஆற் றலுள் ஸவர்களை எனக்கு கருத்தியே தம் மை அழைத்துள்ளார்கள் போலுமென்றும், உண்மையில் தாங்கள் அவ்வாறு ஆற்றலுடையவர்களைல் என்றும் மேடையில் சொன்னார்கள் (அவர்களது பேச்சிலும், ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் வெளியிடப்படவில்லைத்தான்!). இந்தச் சுற்றில் அவையடக்கத்தைவிட அவர்களின் தயக்கமே தெரிந்தது. தங்களிலேயே நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இவ்வாறான கூட்டங்களில் ஏன் பேச வரவேண்டும்? - வந்து, இவர்களையும் தகுதியானவர்களைக் கருதி அழைத்திருந்த அமைப்பாளர்களினதும், ‘வேலை மினைக்கெட்டுக்’ கேட்க வந்தவர்களும் முகங்களில் ஏன், கரியைப் பூசவேண்டும்?

அலை - 01
(கார்த்திகை 1975)

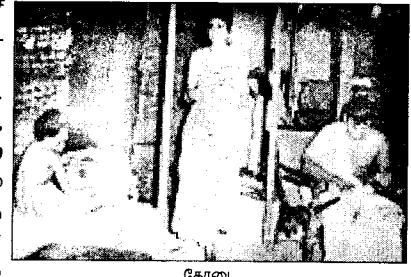
பதிவுகள் - 2

நம் இலக்கியக்காரரில் பஸ் நாடகம், திரைப்படம் போன்ற ஏனைய கலை வடிவங்களில் அக்கறையற்ற வெறும் 'இலக்கியக் குறி'க்காரராக இருப்பதோடு, அவைபற்றிய அபத்தமான கருத்துக்களையும் இரசனையையும் கொண்டுள்ளனர். சராசரித் துமிழ், ஹிந்தி, ஹெராலிஷுட் திரைப்படங்களில் ஒருவித தவிர்க்க இயலாமையோடு அவர்களைடயும் திருப்தி, இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. இவற்றின் நிழலாயமையும் நாடகங்களின் பாதிப்பும் இவர்களிடமும், ஏனைய பொதுக் கலைஞர்களிடமும் காணப்படுகிறது.

இந் நிலை மாறத்தக்க, குழலை உருவாக்கும் கலைஞர்களின் 'இயக்கம்' சில ஆண்டுகளாக நாடகத்துறையில் நிகழ்ந்து வருகிறது. அதில் நா. சுந்தரலிங்கமும், தார்ச்சியகம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றனர். இருவருமே ஆற்றல் வாய்ந்த நெறியாளர்களாக உள்ளதோடு, சிறந்த நடிகர்களாகவும் உள்ளனர். சுந்தரலிங்கம் சிறந்த நாடகப் பிரதி ஆக்குநராகவும் 'அபஸ்வரம்', 'விழிப்பு' போன்றவற்றால் தன்னை நிலைநிறுத்துகிறார். இருவருமே நாடகத்தின் கருப்பொருளைப் பரிமாற்றுகையில் 'உக்கிரஹிப்பு' நிகழக்கூடியதாய் ஒலி, ஒளி, பிற நவீன உத்திகளைக் கையா

ஞாம்போது - 'குசனை உணர்த்தலாக' சிறந்த கலா அனுபவத்தைப் பெறமுடிகிறது. சுந்தர லிங்கத்தின் விழிப்பு, அபஸ்வரம், இரு துயரங்கள் ஆகியனவற்றையும் -

தார் சீசியசின் பிச்சை வேண் டாம், கோடை ஆகியன வற் றற யும் இதுவரை பார்க்கமுடிந்தது. கடுமியம், கந்தன் கருணை, புதியதொரு வீடு என்பவற்றைப் பார்க்கச் சுந்தரப்பாம் கிடைக்கவில்லை. இரு வருமே 'உயர் இரசிகர்களை'த் திருப்பிப்படுத்த

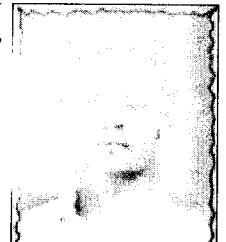

கோடை

முயல்வதாகச் சிலர் குறைப்படுகின்றனர். சகலரும் 'சலைக்கக்கூடிய ரொட்டிகளைச் சுடும் விவகாரமாக' கலைகளைக் கருதியதனால் வந்த கோளாறாக, இதனைக் கொள்ளலாமா?

○○

'கிருஷ்ணன் நம்பியின் அகால மரணம், அதிர்ச்சியையும் இழப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது - எவ்வளவு ஆற்றல் வாய்ந்த கலைஞர்! எழுதிக் குவிக்க வேண்டுமென்ற அவசத்திற்காளாகி அலட்டிக்கொள்ளாதவராக-'மெளனி'யைப் போல், சுந்தர ராமசாமி யைப் போல் மிகக் குறைவாகவே அவர் எழுதினார். 'இயந்திரங்கள் இல்லாத-கைகளினால் பொம்மை செய்யும் கலைஞராக'த் தன்னைச் சமப்படுத்தி ஓர்முறை அவர் எழுதியதும், இதனைப் புரியவைக்கிறது 'காலைமுதல்', 'நீலக்கடல்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளே அவரது இலக்கிய வாழ்வில் எமக்குக் கிட்டின.

கிருஷ்ணன் நம்பி

'கோஷங்கள், குழுக்களினால்' இலக்கிய ஸ்தானங்களைப்

பெற முந்தும் நம்மவர்களின் ‘அவதிகள்’ ஏதும் இல்லாதவராக அவர் இருந்தபோதும், கலைத்துவம் பொருந்திய படைப்புகளினால், நவீனத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவரது ‘இருப்பு’ ஸ்திரமாக்கப்பட்டுள்ளதென, நிச்சயம் நாம் நம்பலாம். ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள் பரவலாக அறியப்படாமலே - உரிய மதிப்பைப் பெறாமலே - விரைவில் இறந்தபோவதும் தமிழனாய்ப் பிறப்பதன் துரதிர்வட்டம் போலும்!

○○

பாடம் பாணத் தில இப் பொழுதெல் லாம்
 இலக்கியக்கூட்டங்கள் பல அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. மறுபாடியும் மறுபடியும் காண முடிகிற 25, 30 பேர்களே வருகைதருவார்கள். மேடையில் ஏறியதும் தமக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் சொல்ல முயல்கிற அவசரத்தில் பேச்சாளர் பலர் பேசும்போது, பேசுவேண்டிய பொருள்மட்டும் குறைவாகவே வெளிப்படும். இவர்களிற்கு ஏன் இந்த ‘ஞாபகமறதி’ என்பது எமக்கு விளங்குகிறதில்லை. இலக்கிய அக்கறையால் ‘வேலை மினைக்கெட்டு’ முன்று மனித்தியாலங்கள் வரை சிரமத்துடன் இருந்து அவதானித்தும் பெறப்படுவது என்ன என்பதில், ஏமாற்றமே மிஞ்சகிறது. நேரவிரயமும் ஏரிச்சலும்தான் பயன் என்றால், வருபவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவார்களா? அமைப்பாளர்களும் பேச்சாளர்களும் இனிமேலாவது அக்கறை கொள்வது நல்லது.

○

அனை - 05
 (ஆடி - ஆவணி1976)

பதிவுகள் - 3

‘கடந்த காலங்களில் உள்ளடக்கத்திற்கு அழுத்தங் கொடுக்கப்பட்டதால் உருவம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, வரடசியான படைப்புகள் பெருகிவிட்டன; இனிமேல் உருவம் போன்ற அழுகியல் அம்சங்களுக்கு நாம் அழுத்தங் கொடுக்கவேண்டும்’ என்ற கருத்துப்பட ஈழத்து இலக்கிய உலகின் ‘தலைமைக்காரர்’ சிலரும், வேறு பலரும் சமீப காலங்களில் சொல்லத் தொடர்க்கியுள்ளனர். காலங்கடந்ததாயினும் இந்த ‘ஓப்புதல் வாக்குமூலம்’ வரவேற்கத் தக்கது. என்றாலும் இதில் பாதியளவுதான் உண்மை. கடந்தகால வரட்சிகளுக்கு உருவம் புறக்கணிக்கப்பட்டமை மட்டுமல்ல, ‘உள்ளடக்கத்தின் வரையறுப்புகளும், காரணமேயாகும். கலை, இலக்கியம் என்பன எல்லாமே ‘அனுபவ வெளிப்பாடு’ என்ற அடிப்படை மறக்கப்பட்டு, அவையெல்லாம் ‘வெறும் பிரசாரக் கருவிகள்’ என்ற கருத்து ஓப்புக்கொள்ளப்பட்டதால் ‘எரிகிற பிரச்சினைகள்’, ‘சமூகப் பெறுமானம்’, ‘செயலுக்குத் தூண்டுதல்’ என்ற கலோகங்களுக்கு மட்டும் பொருந்துவதாகப் பொருள் வரையறை பெற்றது; இதற்கு அப்பால் இலக்கியத்தின் பொருள்கள் இருக்கமுடியாதெனச் சொல்லப்பட்டது. முற்போக்கில்லாதவை

தெவ்விவங்கோ

யெல்லாம் பிற்போக்கானவை என்ற பிழையான கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. நட்பு, காதல், அழகியல் உணர்வு என்பன இலக்கியத்தில் ‘தீண்டாமை’க் குரியவையாயின. சொந்த வாழ்வில் காதலித்துக்கொண்டே, அதனால் தவிபுற்றுக்கொண்டே இலக்கியத்தில் மட்டும் ‘தத்துவத்தாலும் போர்க்குண்ததாலுமாய மனிதர்களைப் போன்று’ பாவனை காட்டுதல்கள் எல்லாம் நிகழ்ந்தன; வாழ்வில் உள்ளது கலை, இலக்கியத்தில் மட்டும் ஏன் வெளிப்பாடைய முடியாது? குறித்த தனிமனித உணர்வுகளுக்கு உட்படுவதையோ, வெளிப்படுத்துவதையோ ஒப்புக் கொள்ள வெட்கமுறைபவர்களுக்கு, ரண்யத் திரைப்பட இயக்குநரும் கவிஞருமான ‘அலெக்சாந்தர் தொவ்டெங்கோ’ சோவியத் எழுத்தாளர்களின் இரண்டாவது கொங்கிரசில் பேசிய சில வாசகங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம்:

“உங்களைப் போலவே நானும் மக்களை நேசிக்கிறேன்; மக்களுக்குப் பணியாற்றுவதில்தான் என் சொந்த வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் இருக்கிறது என்பதை உணர்கிறேன். நான் அனைத்து தேசங்களுக்கிடையே சுகோதரத்துவத்தின் வெற்றியை நம்புகிறேன்; கம்யூனிசுத்தை நம்புகிறேன்; ஆனால், செவ்வாய்க் கிரகத்தை வெற்றிகொள்ளும் முதற் பயணத்தில் எனது அன்புக்குரிய சுகோதரனோ, மகனோ பிரபஞ்ச வெளியில் எங்கோ ஓரிடத்தில் மரணத்தைத் தமுவ நேர்ந்தால், அந்த இழப்பின் கஷ்டங்களை வெற்றிகொண்டுவிட்டேன் என்று சொல்ல மாட்டேன். என் துயரத்தை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். அந்தப் பிரபஞ்ச வெளிகளை நான் சபிப்பேன். இரவு முழுவதும் எனது தோட்டத்தில் அமர்ந்து, பூத்துக் குலுங்கும் செர்ரியின்மேல் உள்ள வானம்பாடிகள் அஞ்சிவிடாமலிருப்பதற்காக, அதன்கீழ் முத்தமிட்டுக்கொள்கிற காதலர்களுக்கு இடையூறு இல்லாமலிருப்பதற்காக, எனது விம்மல்களைத் தொப்பியினால் மறைத்துக்கொண்டு நான் அழுது கொண்டிருப்பேன்.”

○○

திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் கடந்த ஒரு வருடமாக

‘உலகத் திரைப்பட மேதைகளின் தொடர்’ என்ற தலைப்பின்கீழ், உன்னதுத் திரைப்படத்துகள் பலவற்றை வழங்கிவருகிறது. இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள திரையிடப்படுவதில், குறிப்பாக கொழும்புக்கு வெளியிலுள்ள நல்ல இரசிகர்கள் சூடிய மகிழ் ச் சி அடைகிறார்கள். ஏனெனில், பிற நாடுகளின் இத்தகைய சிறந்த படைப்புகளுடன் சம்பந்தங்கொள்ளும் வாய்ப்பு முன் னரெப் போதும் இவர்களுக்கு இருக்கிவில்லை. திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தினாற்றான் இப்பொழுது இது சாத்தியமாகி யுள்ளது. ‘பேர்ச் வூட்’ (பேர்ச் மரம்), ‘செவன் சமுராய்’ (ஏழு சமுராய் வீரர்), ‘ஒவர் லோர்ட்’ (மேலான்), ‘அட்டி:வந்’ (மிதந்து செல்லல்) உட்பட வேறு பலவற்றையும் இதுவரை பார்க்க முடிந்தது. இதற்கு நிலூல் சிங்ஹு, பியசிறி குணரட்ன போன்றவர்களுக்குத்தான் நாம் நன்றி செலுத்தவேண்டும். ஆயினும் யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை, வெளியிடங்களிற் காட்டப்பட்ட சில படைப்புகள் குறிப்பாக ‘யோஜிம்போ’, ‘சாருலதா’, ‘புவர் கெள்’ (அப்பாவிப் பக), ‘கிறேன்ஸ் ஆர் :வ்னையிங்’ (நாரைகள் பறக்கின்றன) என்பன நான்கு மாதங்களுக்கு மேற்கொண்டும் இதுவரை திரையிடப்படாததன் காரணம் விளங்கவில்லை; சிலவேளை எமது யாழ்ப்பாணத் திரையிட்டர் காரர் களின் அசிரித்தையாகவும் இருக்கலாம். செவன் சமுராய் இங்கு திரையிடப்பட்டபோது, முதல்நாள் தவிர்ந்த இரு தினங்களிலும் மூன்று நீலக்கள் வரை நீக்கப்பட்டே, காட்டப்பட்டது. இதுபற்றி விசாரித்தவர்களுக்கு, ‘சலிப்படைந்த பார்வையாளர் களினால் எழுப்பப்பட்ட ஸ்திரப்புக்கூச்சல்களே காரணம்’ என்ற பொறுப்பற்ற பதில் தரப்பட்டபோது, இத்தகைய கலைப் படங்களைத் திரையிடுவதில் அவர்களின் அக்கறையின்மையை (வசுல் குறைவதனால்), உணர முடிந்தது.

செவன் சமுராய்

இந்நிலைமைகளை மாற்றுவதற்குத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தைத் தூண்டுவது, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கலை, இலக்கியக்காரர்களின் கடமை; ஆனால், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? உள்ள ஒரு வாய்ப்பையும் இழந்துகொண்டே மௌனம் சாதிக்கிறார்கள்!

கொழும்பிலும் கண்டியிலும் உள்ளது போன்ற திரைப்படக் கழகங்களை அமைத்தாலாவது, சிறந்த படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்; சமீபகால உலக வளர்ச்சிக்ஞானெல்லாம் நாமும் சம்பந்தமுறலாம். அத்தகைய அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதிலும் இங்கு அக்கறையேதுமில்லை. ஒரு தடவை யாழ். வளாகத்தில் இதுபற்றிய, சிறு சலனமெழுந்தது; பின்னர் அதுவும் அடங்கிவிட்டது.

நாம் என்ன செய்யலாம்? 'கோமாளிகள்', 'காத்திருப்பேன் உனக்காக' என்ற ஏழாந்தர - எட்டாந்தரத் திரைப்படங்களையெல்லாம் புனுகி எழுதிக்கொண்டே “கலை இலக்கிய வேள்வி செய்யும்” கும்பவில் சேர்ந்துகொள்ளலாம்!

அறை - 09
(வைகாசி - ஆணி 1977)

1975இன் பிற்பகுதி. ஸ்தாபித பலம்பெற்றிருந்த வறட்டிலக்கியவாதிகள்; கும்பல்களோடு வெறுமனே ஒத் தோடியவர்கள்; தேசிய இன ஒடுக்குமுறைகளைக் கண்டும் மௌனம் சாதித்த 'போவி முற்போக்குகள்' போன்றோருக்கெதிரான 'கலக்குரலாக' - அதிருப்தியாளர்களின் வெளிப்பாடாகவே - 'ஆலை' வெளிவரத் தொடங்கியது.

மூன்று வருடங்கள் - 12 இதழ்களின் பின்னால் மீஸ்பார்வை செலுத்துகையில், நியாயமாகவே நாங்கள் பெருமைப்படலாமென நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. ஆரம்ப நோக்கங்களிலிருந்து இதுவரை நாங்கள் வழுவிச் சென்றிருக்கவில்லை; எச்சந்தரப்பத்திலாவது சுய இலாபங்களுக்காக 'ஒத்தோடுபவர்களாகவும்' இருந் திருக்கவில்லை.

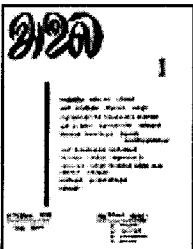
இங்கும் தமிழகத்திலுமாக உண்மைக் கலை, இலக்கிய நேசிப்பைக் கொண்டவர்கள் அளித்த பாராட்டுக்கள் அதனை

பதிவுகள் - 4

உறுதிப்படுத் துகின்றன. சிலர் குழு மனோபாவத்தினால் இதை வெளிப்படையாகக் கூறுவதைத் தவிர்த்துக்கொண்ட போதிலும், தனிப்பட்ட கதைப் புகளிலும் குழு உரையாடல்களிலும் அவர்கள் கூட ஒத்துக் கொள்வதாகவும் நாம் அறிந்துள்ளோம். உண்மையில் இதுவும் நமது ‘இலக்கிய சமூகத்தில்’ காணப்படும் போலித்தனங்களில் ஒன்றின் வெளிப்பாடே. தொடர்ந்த இயக்கம் மேலும் வலிமையான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தக் கூடுமாயினும் சக்தியையீரிச்செல்லும் புற நிலைமைகளினால், ‘அலை இலக்கிய வட்டத் தினரின்’ சஞ்சிகை வெளிப்பாடு தற்காலிகமாய் எதும்பிதமடைகிறது. எனினும், ‘அலை இயக்கம்’ வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்தும் செயற்படும். இச்சந்தரப்பத்தில், எம்மோடு இதுவரை ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் ஆசிரியர்குமிலின் சார்பில், நன்றிகளைத் தெரி விக்கின்றேன். எந்தவிதக் கட்டுப்பாடுகளும் எதிர்பார்ப்புகளுமின்றி, பெறுமதிமிக்க தனது அச்சுச்சாதனங்களை - முன்றாண்டுகளாக - எமக்குதியிய நன்பர் என். கே. மகாலிங்கத்துக்கு விசேடமாக நன்றிசெலுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

00

தேசிய உணர்வுடன் நடந்துகொள்வதாக எண்ணி நமது கலை, இலக்கியக்காரர் சிலர் கருத்து வெளியிடுகையில், ‘தேசியத் தாழ்வுச் சிக்கல் ஒன்றினால்’ இவர்கள் பீடிக்கப்பட்டுள்ளார்களோ என்ற சந்தேகம் பல சந்தர்ப்பங்களில் எமக்கு ஏற்படுகின்றது. “தென்னிந்தியக் குப்பைகள்” என்று ஒரேயடியாய் விளாக்கையில் (வடதிந்தியக் குப்பைகள், ஹோவிலூட் குப்பைகள் பற்றி இவர்கள் வாய்த்திறக்க விரும்புவதில்லை!), ஏதோ தமிழ்நாடு முழுவதுமே ‘பெரிய குப்பை’ போலவும் இங்குதான் எல்லாம் ‘பெரிய குப்பை’

போலவும் இங்குதான் எல்லாம் சுத்தமாயிருப்பதைப் போலவும் - தரமான கலை, இலக்கியங்கள் செழித்து வளர்ந்து நிறைந்துள்ளதைப் போலவும் - ஒரு தோற்றுத்தை அழுத்திக்காட்டுகிறார்கள்! தமிழ்நாட்டை நக்கலைப்பதில் இவர்களுக்குக் குருரமான சந்தோஷம்! இப் போலித் திருப்பதிக்காக உண்மை நிலைமைகள் அடிக்கடி திரிபுபடுத்தப்படுகின்றன. தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் சமமற்ற வளர்ச்சியினால் - தமிழகத்திலுள்ள நல்லெண்ணங்கொண்ட பலர், இதை அப்படியே நம்பியும் விடுகின்றனர். சமீபத்தில் வந்த ஒரு விடயத்தை நாம் எடுத்துப் பார்க்கலாம். ‘சிகரம்’ (செப்ரெம்பர் - 1978) என்ற தமிழக இதழின் பேட்டியில், ‘தொமினிக் ஜீவா’ பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் : “...உங்கள் நாட்டில் புஷ்பா தங்கதுவரை, குமாரி பிரேமலதா, சாண்டில்யன், மணியன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இருப்பது போல எங்கள் நாட்டில் அந்த ரக எழுத்தாளர்கள் கிடையாது.” இது உண்மைதானா? எவ்விதக் கலை நோக்கமுமற்ற - வாசகரின் பொழுதுபோக்கு இரசனைக்குத் தீனிபோடுகிற - பாலுணர்வைத் தூண்டுகிற படைப்புகளைப் படைக்கிறவர்கள் இந்த எழுத்தாளர்கள். ‘ஹலோ...!’, ‘லீலை’ என்ற ஆபாசத் தொடர்களை எழுதிய ‘ராமேஷ்’, ‘பட்லி’, ‘ஜமீலா’ புகழ் ஜி.நேசன்; மொழிவாணன், ரஜனி, கே. எஸ். ஆனந்தன், ந. பாலேஸ்வரி போன்றோர் இங்கிருப்பதை ‘ஜீவா’ என் மறைக்கிறார்? வீரகேசரிப் பிரகரங்களில் பெரும்பாலானவை வெறும் பொழுதுபோகக் குக்கு மட்டும் உரியனவல்லவா? ‘ஜனமித்திரன்’ வெளியீடுகளை எழுதியவர்கள் எல்லாம் உன்னத இலக்கியக்காரர்களாகிவிட்டனரா? “குழுதம், குங்குமம், இதயம் போன்ற கவர்ச்சிப் பத்திரிகைகள் எதுவும் ஈழத்துத் தமிழர்களால் நடத்தப்படவில்லை” என, ஜீவா மேலும் சொல்கிறார். ‘கீதா’, ‘கதம்பம்’, ‘மித்திரன் வாரமலர்’ போன்றவை இன்னும் இங்கு வந்துகொண்டுதானே உள்ளன! ‘ராதா’, ‘ரோஜாபூ’, ‘மாணிக்கம்’ என முன்பும் வந்தனவே! இவையெல்லாம் ஈழத்தமிழர்களால் நடத்தப் படவில்லையா? அல் லது இவையெல்லாம் தரமானவையென்று அவர் கருதிவிட்டாரா?

அலை - 12

(கார்த்திகை - மார்க்கி 1978)

பதிவுகள் - 5

சென்ற ஆண்டின் சிறந்த திரைப்பட நெறியாளருக்கான ஜனாதிபதி விருது வசந்த ஒபயசேகரவிற்கு பலங்ஹூற்றியோ (தத்துக்கிளிகள்) திரைப்படத்திற்காக வழங்கப்பட்டுள்ளமை மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ஜனரஞ்சக நாவல்களால் - கற்பனை உலக மனோரதிய நினைவுகளோடு காதலிக்கும் வசதியான குடும்பத்தைச்சேர்ந்த இளம் பெண்; இளமையின் பலவீனத்தில் விருப்பக் குறைவோடுயே அவனுடன் ஒடிச்செல்லும் சாதாரண இளைஞன்; அவனையே வாழ்வுக்காய் எதிர்பார்த்திருக்கும் இரண்டு சகோதரிகள், தாய்; நகர்ப்புறச் சேரியின் மனிதர்கள் ஆகியோரைச் சற்றிக் கடை நிகழ்கிறது. வறுமையின் தாக்குதலின் முன்னால் மனிதர்கள் பலவீனமடைகின்றனர். பகட்டு மயக்கில் மனைவி சோரம் போகிறாள்; வேலையற்ற நிலையிலும் அவனுக்காய்த் தன்னை வருத்தியவன் - நேசித்தவன், மனமுடைந்துபோகிறான்; இறுதியில் அவனைக் கொலையும் செய்கிறான். காதல், பாசம் எல்லாம் பெறுமதியற்றதாகவிடுகின்றன. ‘விடுதலைக்காக’ ஒன்றிலிருந்து

இன்னொன்றிற்குத் தத்திச் சென்றபோதும் தப்ப முடியவில்லை. தற்காலிகமான போலிமயக்கம் அல்லது மரணம் அல்லது தொடரும் மரணம் போன்றதேயான துன்பம், துரோகம் என்பனதான் அவர்களிற்குக் கிடைக்கின்றன. ‘வாழ்விற்காக’த்தான் அவர்கள் ஏங்குகின்றபோதும் அது அவர்களிற்கு வழங்கப்படுவதில்லை. புறநிலை நிற்பப் பற்றங்கள் மனித நிலைகளை நக்குவது திரைப்பட ஊடகத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் முறை, எம்மை உலுக்கித் துயர்ப் படுத்துகின்றது; நிலவிவரும் சமூக அமைப்பின் குருரம்பற்றி ஏற்படும் புரிதல், அதன்மேல் வெறுப்பையும் எழுப்புகிறது. இந்த அனுபவத்தில்தான் நெறியாளரின் மேதைமை வியப்பினைத் தருகிறது. இத்திரைப்படம் ஒன்றிற்காகவே ‘வசந்த ஒபயசேகர’வின் பெயர் ‘ஸ்ரீலங்கா’வின் திரைப்பட வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கும்!

‘வசந்த’வின் முதலாவது படமாகிய வல் மத் வூ வேரா (வழிதவறி வர் கள்) வேலையற்ற நான்கு பட்டதாரி இளைஞர்களின் வாழ்வு சிறைதந்துபோவதையே நன்கு சித்திரிக்கிறது. மனிதனைத் தனைப்படுத்தும், உறவுகளாக் சிறைக்கும், வெறுப்பிற்குரிய சமூக நிலைமைகள்தான் இதில் அவர்களையாளும் பொருளாகிறது.

‘வசந்த’ பிரான்சில் திரைப்படத்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘டெய்வி நியூஸ்’ இல் வந்த பேட்டியொன்றில், ‘திரைப்படம் ஒரு கட்டுல ஊடகம் என்பதைத் தான் முழுமையாக ஏற்கவில்லை’யென்றும் ‘செவிப்புலனுக்கு முதன்மை வழங்கியே நல்ல

பலங்குறியோ

வசந்த ஒபயசேகர

திரைப்படத்தை உருவாக்கலாம்' என்றும் அதிர் ச் சிதரும் கருத்துக்களைக் கூறியுள்ள இவர், அத்தகைய தயாரிப்பிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்; ஆவலோடு அதை எதிர்பார்க்கிறேன்.

○○

சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்ற 'தேசியத் தமிழ் நாடக விழா'வின் பரிசு முடிவுகள் மிகக் காலம் தாழ்ந்து, ஒருவாறு வெளிவந்துவிட்டன! 'பொறுத்தது போதும்' சிறந்த நாடகத்திற்குரிய ஜனாதிபதிப் பரிசுக்குரியதாகியுள்ளது; அதன் நெறியாளர் அதார்ச்சியஸ் சிறந்த நெறியாளருக்குரிய விருதினைப் பெற்றுள்ளார். 'பல தடைகளை' மீறி இது வழங்கப்பட்டதாக அறிகிறோம்; தார்ச்சியசிற்கு எமது பாராட்டுக்கள்!

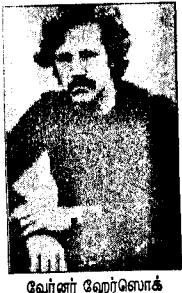
க.பாலேந்திராவைப் போலவே தொகையில் கூடிய நல்ல நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ள இன்னொருவர் அதார்ச்சியஸ், கோடை, புதியதொரு வீடு, பிச்சை வேண்டாம், கூடிவிளையாடு பாப்பா, பொறுத்தது போதும் போன்றன பாராட்டுப் பெற்ற அவரது நாடகங்களாகும். இன்று 'குழுதிரண்டு' சிலர் செய்வது போல, தனது துறையில் ஆற்றல் காட்டுபவர்களை மட்டம் தட்டுவதிலேயோ, "கொள்கை ரத்யாக இதயழுர்வமாக ஈடுபடாமல் நாடகம் போடுவர்கள்" (போலியாக?) என்று வலிந்து குறைக்குறுவதிலேயோ அவர் ஈடுபட்டதில்லை. ஆனால், இக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலரால், ஆரம்பத்தில் தார்ச்சியசின் நல்ல நாடகங்கள் சிலவும் தாக்கப்பட்டன; அவ்வாறு தாக்கப்பட்ட நாடகங்கள் இக்குழுவைச் சார்ந்த ஒரு விமர்சகரின் 'நீண்ட முன்னுரையில் இப்போது, வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பாராட்டப்படுவது வேடிக்கையும் கணவயும் நிறைந்ததுதான்!' ○

அலை - 15
(புரட்டாதி - மார்கழி 1980)

பதிவுகள் - 6

ஜேரமன் திரைப்பட விழாவில் 'நான் எதுவோ, அதுதான் எனது படங்கள்' ('ஜீ ஆம் வட் மை :வில்மஸ் ஆர்') என்ற விவரணப்படமே, எனக்கு மிகக் கவாரஸ்யத்தை ஊட்டியது. ஏனைய ஏழு படங்களும் கதைப்படங்களாயமைய ஒரு கலைஞரின் - உலகப் பிரசித்திபெற்ற, உடன்னிகழ்கால ஜேரமன் நெறியாளரான வேர்னர் ஹேர்ஸௌக் இன் - அனுபவ உலகினை வெளிப்படுத்தும் உரையாடலைக் கொண்டதாயும், அவரது படங்கள் பலவற்றின் காட்சிகளைக் கொண்டதாயும் இது அமைந்தது. கலைஞரின் அனுபவம் பின்னொதுக்கப்பட்டு, கருத்தியலான குத்திரங்களே அடிப்படையானதாகக் கொள்ளப்படும் எமது கலை, இலக்கியச் சூழலிற் கொண்ட சலிப்பும், இச் கவாரஸ் யத் தைத் தூண்டியிருக்கலாம்! 'ஹேர்ஸௌக்'கின் ஈடுபாடுகள், அவரைப் பாதித்தவை, கடந்தகாலம் என்பவற்றையே அங்கு தரிசிக்க முடிகிறது. இதுவரை அவரது ஜந்து திரைப்படங்களைப் பார்த்திருப்பதில், அவரது அனுபவங்களிற்கும் படைப்புகளிற்கு மிடையிலுள்ள உறவினைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் இது உதவுகிறது. இஸ்மையிலிருந்தே விசித்தரமானவராயும், அசாதாரணங்களில்

சடுபாடுடையவராயும், ஒதுக்கங்கொள்ப வராயும் அவர் இருந்தார். இதன் தாக்கத்தினால் அவரது படக் கதா பாத் திரங்களிற் பல இவ்வாறுதான் அமைகின்றன. இயற்கையின் மீது அதீத சடுபாடு அவருக்கு இருக்கிறது. மலைகளும், காடுகளும், மேகங்களும், ஆறுகளும், ஏரிமலைகளும், பாறைகளும் மணல் வெளிகளும், பாறைகளும் பல படங்களில் முக்கிய இடத்தினை எடுக்கின்றன. தனது அறைச் சுவர் களில் தறைத் தோற்றப் படங்களை (atlas) தொங்க விடுவதிலும் சடுபாடு காட்டி வருகின்றார்; இயற்கையின் வலிமை, சீற்றம் என்பவற்றிற்கு அழுத்தம் கொடுக்கிறார்; ‘அகிரே த ரோத் ஓ.வ் கோட்’ (அகிரே, கடவுளின் சீற்றம்) போன்றவற்றில் இதைக் காணலாம். மரணம் அவருக்கு முக்கியமானதாயிருக்கிறது; இயற்கையின் அதன்மூலம் உணர்த்த முயல்கிறார். “மனித வாழ்வே மரணத்தை நோக்கப் யாக நகர்த்துதான்” என்றும், “குருட்டுத் தலைவனைப் பின் தொடர்ந்து செல்லும் சேரிடம் அறியாத பயணம்தான்” என்றும் சொல்லவருகின்றார். ‘சு மான் :வபோர் ஹிமிசெல்:வ் கோட் எகெயின்ஸ்ட் ஒல்’ (ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்காக - கடவுள் அனைவருக்கும் எதிராக) என்ற படத்தில், வலிமையான இரண் டு காட் சிபி படிமங்களின் மூலம் இதை வெளிப் படுத்துகிறார். இது அடிப்படையான எளிமையான - உண்மைதானென்றாலும் அந்த நகர் தவின் போதுள்ள பரிமாணங்களை திவர் பார்க்க முறைப்பதனுடன், நாம் உடன்பட முடியாது. மரணம், தவிர்க்கமுடியாத நித்தியம் என்பதால், அதற்கு முன்னுள்ள வாழ்வையும் அர்த்தங்கெட்டது - அபத்தமானதென்று - நாம் கொள்ள முடியாது. கடவுளை, மத

வெங்கள் வேங்கெஸ்க்

அகிலே
ஶ ரூந் சி:வ் கோட்

அமைப்பினை அவர் நிராகரிக்கின்றார்; அவரது முக்கிய கதாபாத்திரமான ‘கஸ்பார்’மூலம் இதை வெளிப்படுத்துகிறார். அவன் சகிக்க முடியாமல் கோவிலிலிருந்து ஓடிவந்தபடி சொல்கிறான் : “குருவானவர் ஒலமிடுகின்றார்; நிறுத்துகின்றார். மற்றவர்களும் ஒலமிடத் தொடங்குகின்றனர்.” கல்வி அமைப்பும், பர்ட்சை முறைகளும் அவருக்கு ஏரிச் சலைத் தருகின்றன; அவை மாணவர்களின் சுயத்தைக் கொல்லுவதாகச் சொல்லி வெறுக்கிறார். பர்ட்சைக்கு விதிக்கூப்படிருந்ததால் எழுந்த வெறுப்பினால் ‘காடே’யின் ‘வபோஸ்ட்’ (Faust) ஜ இன்றும் படிக்கவில்லையென்கிறார். நீர்ப்பந்தங்களுடன் எப்போதும் முரண்படும் படைப்பு மனத்தை இங்கு காண்கிறோம். முறையான படிப்பில்லாத ‘கஸ்பார்’, “நீர் ஒரு பச்சைத் தவணையா?” என்ற கேள்வியின்மூலம் தரக்கவியற் பேராசிரியர் எழுப்பிய பிரச்சினையை எளிமையாக - முற்றிலும் வேறான வழியில் - விடுவிப்பதாகக் காட்டுவது, உண்மையில் கல்வி அமைப்பிற்கு ‘ஹூர் ஸௌக்’காட்டும் எதிர்ப்புத்தான். அசாதாரணங்களில் சடுபாடு கொண்டிருந்த அவர், வெடிக்கப்போகும் ஏரிமலை ஒன்றை நேரடியாகப் படமாக்க முயன்றபோது, அவரது சடுபாட்டிற்கும் செயலிற்குமுள்ள ஒன்றிணைவினை - நேர்மையினை - உயர் தளத்தில் காணமுடிவது, அவர்மீது மிகக் மதிப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. ஏரிமலையின் வெடிப்பை எதிர்பார்த்து 35கி.மீற்றருக்கு அப்பால் மக்களொல்லாம் அப்புறப்படுத்தப்பட்ட பின்னுள்ள சூன்ய அமைதியில், தனது கமராக்காரருடன் அதைப் படமாக்க அவர் சென்றிருந்தார். ஒரு கட்டத்தில் கமராக்காரர் கேட்கிறார், “இப்பொழுது ஏரிமலை வெடித்தால் என்ன நடக்கும்?” சிரித்தபடி அமைதியாகவே அவர் சொல்கிறார் : ‘நடக்கிறது நடக்கும்’ என்ற சாரப்பட. தனது சடுபாட்டில் திடமாகக் கால் ஊன்றிய நேர்மையான ஒரு கலைஞரை இங்கு காண்கிறோம்.

தனது நம்பிக்கைகளிற்கும் அனுபவங்களிற்கும் உண்மையானவராய் இருப்பதனால், கலையாக்க முயற்சிக்குத் தேவையான தீவிரத் தன்மையை, இயல் பாகவே கொண்டவராயுள்ளார். ‘தனது படங்கள் தயாரிக்கப்படுமுன்பே, எந்நேரமும் தன் முன்னால் நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பதாக’ ஒரு கட்டத்தில் சொல்கிறார். இதனால் ஆறேழு நாட்களிலேயே திரைப்படச் சுவடியினை எழுதிவிடுகிறார்; எழுதியபின் சிறிய

திருத்தக்கும் இடமிருப்பதில்லையாம். திரைப்படப் பயிற்சியினை முறைப்படி இவர் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதும் முக்கியமானது.

93 நிமிடங்கள் கொண்ட இத்திரைப்படத் தில் ஹேர்ஸெலாக்குடன் உரையாடுபவர்: லோறுன் ஸ்ரீராப். நெறியாளர்: கிறிஸ்ரியன் வெயிசென்போர்ன்.

இத்திரைப்பட விழாவில் இன்னும் ஏழு படங்கள் இலவசமாகவே காட்டப்பட்டன. ஆயினும் கே. எஸ். சிவகுமாரன், க. சட்டநாதன். நான் தவிர இன்னும் இரண்டொரு தமிழ் முகங்களையே திரும்பவும் திரும்பவும் அங்கு காணமுடிந்ததில் நம்மவர்கள் இவற்றிலேன் ஆர்வங் காட்டுவதில்லையென்ற, ஆதங்கம் ஏற்பட்டது. கொழும்பில் ‘லயனல் வென்ற திரைப்படக் கழகம்’, ‘ஒ.சி.ஐ.சி’ (O.C.I.C), ‘சோவியத் கலாசார நிலையம்’ என்பவற்றிலும் - யாழ்ப்பாணத்தில் ‘யாழ் திரைப்பட வட்டத்திலும்’ கலைத்தரமான பிற்மொழிப் படங்களை ஒழுங்காகப் பார்க்கும் வாய்ப்பு உண்டு. பலருக்கு இதுபற்றிய விபரங்கள் தெரியாமலிருக்கலாம்; ஆர்வமுள்ளவர்கள் ‘அலை’யுடன் தொடர்பு கொண்டால் விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

○○

கலை ரீதியாகவும், வெகுஜன ஆதரவு ரீதியாகவும் தோல்வியற்ற பாற திகே (பாதை நெடுக...) இற்குப் பிறகு தர்மசேன பத்திராஜ நெறியாள்கை செய்துள்ள சொல்தாது உன்னேஹு (முன்னாள் போர்வீரன்) திரைப்படம் வெளிவந்துள்ளது. இதுபற்றிய கருத்தரங்கொன்றும் சித்திரைப் பிற்பகுதியில், கொழும்பு புதிய நகரமண்டபத்தில், ‘கம்கறு மாவத்து’ (தொழிலாளர் பாதை) அரசியற் கட்சி சார்ந்த மன்றமொன்றினால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது. ஏறக்குறைய மண்டபத்தின் பெரும்பகுதி பார்வையாளர்களினால் நிரம்பியிருந்தது. பதினைந்து இருபது பேர்களுடன் கஷ்டப்பட்டுக் கூட்டம் நடத்திக்கொண்டே “வளர்ச்சி” என்றும் “ஆரோக்கியமான குழல்” என்றும் தம்பட்டமடிக்கும் தமிழ்க் கலை இலக்கிய உலகை அறிந்த எனக்கு, இத்தகு கூட்டம் பிரமிப்பைத்தான் தந்தது. கலை, அரசியல், பிரச்சாரம் தொடர்பான - முரண்பட்ட வையும், கவாரஸ்யமானவையுமான - பல கருத்துக்கள் இதில்

வெளிப்படுத்தப்பட்டன. கலாநிதி ‘கனந்த மகேந்திர’ (இவரது ‘ஹெவனஸ் ல அத மினிஸ்லை’ நாவல் சமீபத்தில் திரைப்படமாகவும் வந்துள்ளது), இத்திரைப்படம் சிறந்ததொன்றைப் பல காரணங்கள் காட்டிப் பேசியபோதிலும், “அரசியல் இன்மைதான் இதன் சிறப்பு” எனக் கூறியமை அபத்தமானது. ஜி.லங்காவின் பெருமைக்குரிய கலை, இலக்கிய விமர்சகரான ஹஜி சிறிவர்த்தனா “அனுபவத் தையும் உருவத் தையும் கோடபாட்டையும் இணைத்த, முழுவதும் அரசியலமைந்த முதற் சிங்களத் திரைப்படம்” என இதைப்பற்றி எழுதியுள்ளமை இங்கு தர்மசேன பத்திராஜ நினைவுகரத்தக்கது. எனினும், “பிடித்தமான அரசியல் உள்ளடக்கம் கொண்டுள்ளதைக் கொண்டு மட்டும் ஒரு கலைப்படத்தைப்பைச் சிறந்ததெனப் பாராட்டமுடியாது” என்ற மகேந்திர’வின் கருத்து முக்கியமானது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகச் சிங்கள விரிவுக்குரையாளரான திருமதி பியசீலி விஜேகுணசிங்க் கீதைச் சிறந்த அரசியற் படமென ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்டியபோதும், “அரசின் இறைமை பற்றிய கருத்துக்களை ‘வில்லி மக்கத்தொயா’ பாத்திரம் வெளியிடுவது இயல்பற்றாதய் - பாத்திரத் தன்மைக்குப் பொருத்தமற்றதாய் - இருப்பது நீக்கப்படவேண்டிய குறைபாடு” என்பதைக் குறிப்பிட்டார் (போர்வீரன் இறுதியில் ‘இறைமையை’ உணர்வதை ‘பியசீலி’ குறையாகக் காணவில்லை). கருத்துக்கள் திரைப்படச் சட்டங்களினுராடாக இயல்பாகத்தான் வெளிவரவேண்டுமென்றும், வெறும் கருத்துக்களை ‘மட்டும்’ கலையில் எதிர்பார்க்க முடியாதென்றும், அவைதான் முக்கியமென்றால் இறைமை பற்றிய கருத்தை வெளினின் ‘அரசம் புரட்சியும்’ நூலிலும், மார்க்சின் எழுத்துகளிலும் தெளிவாக நாம் அறியலாம் என்றும் பேசியமை பொறுப்பு நிறைந்ததாயும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாயும் இருந்தது. “பத்திராஜ இந்தத் திரைப்படத்துடன்தான் தனது ‘பாதை’ எதுவென்பதைச் சரியாக, நிரணயம் செய்துகொண்டுள்ளார்” என்று கூறிய ‘ஜே. உயங்கொடு’, ‘அரசியல்தான் இப்படத்தின் அடிப்படையென்றும், அதுவும் கலா ரீதியாக வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதென்றும், உயர்த்தமான

படமென்றும்' பாராட்டினார். எனினும் சாதாரண இரசிகர்களினால் இரசிக்க முடியாமலுள்ளதைக் குறிப்பிட்ட அவர், அத்தகையவர்களின் இரசிகத்தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளாமைதான் பத்திராஜவின் பலவீன மென்றும், இனிமேல் சாதாரண இரசிகர் களும் இரசிக்கக்கூடிய படங்களைப் பத்திராஜ தயாரிக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். உயர்ந்த கலைக் கும், சாதாரண இரசிகத்தன்மைக்குமுள்ள முரண்பாடுகளை எவ்வாறு சீர்செய்வது என்பது பற்றிய சிந்தனைகளை அவர் முன்வைக்கவில்லை. என்றாலும், கலையும் பிரச்சாரமும்; உயர்தரத்துக்கும் சாதாரண இரசிகத் தன்மைக்கும் உள்ள இடைவெளி போன்ற பிரச்சினைகள், தமிழ்மீது மார்க் சியவாதிகளைப் போலவே ஸ்ரீலங்காவின் மார்க்சியவாதிகளிடமும் இருப்பதை இக்கருத்தரங்கு உணர்த்தியது. இருசாராாலுமே இப்பிரச்சினைகள் பற்றிய சிந்தனைகள் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். விரிவுரையாளர் 'சுரித கம்லத்' பேசியதை அடுத்து, காரசாரமான கலந்துரையாடலும் நடைபெற்றது.

'தாம் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்றபோது, மக்கள் ஆர்வமாகக் குழுமி நின்றபடி திரைப்படக் கதைவசனத்தை ஒலிபெருக்கியில் கேட்டதைக் கண்டதாகவும், அவர்கள் திரைப்படத்தைக் கேட்டால் மட்டுமே போதுமென்றும், பார்ப்பது முக்கியமல்லவென்றும் கருதுகிறார்கள் போலும்' என்று 'சனந்த மகேந்திர' தனது பேச்சிடையில் கேவிததும்பக் குறிப்பிட்ட கருத்தொன்றும், மனதிற் பதிந்தவொன்றாகும்.

○

அலை -17
(சித்திரை - ஆணி 1981)

பதிவுகள் - 7

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 'லாகன் நூற்றாண்டு' விழாக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட எம். ஏ. நு. மானின் பேச்சிலிருந்து, இன்றைய இலக்கியச் சூழலிற்குப் பொருத்தமானதும் பயன்மிக்கதுமான கருத்துக்கள் பலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

அ) புரட்சிக்கு முந்திய காலகட்டங்களில் விமர்சன யதார்த்தவாதம் இருக்கும்; புரட்சிக்குப் பிறகே சோஷலிச யதார்த்தவாதம் முக்கியத்துவம் பெறும்.

இருக்கின்ற நிலைமைகளை, மக்களின் - தனிமனிதனின், நசக்குண்ட - வெறுப்புக்குரிய அவல வாழ்வு அதன் சகல பரிமாணங்களுடனும் அப்படியே சித்திரிக்கப்படுவதன்மூலம், அந்திலைகளிலிருந்து விடுபட மறைமுகமாக அவாவறுவது விமர்சன யதார்த்தத்தில் நிகழும். கலைக் குரிய உள்ளடங்கிய, குறிப்பாலுணர்த்தும் (நேரடிப் பிரச்சாரமற்ற) தன்மை இதில்

இருக்கும், லூகன்னின் எழுத்துக்களில் இது சிறப்பாக வெளிப்படுகிறது.

(ஆ) லூகன்னின் படைப்புகளில் நேரடிப் பிரச்சாரம் இல்லை. பிரச்சினைகளிலும் அவைகளிலுமிருந்தும் விடுபடுவதற்குரிய தீர்வு (மார்க்கம்) நேரே சொல்லப்படுவதில்லை; ஆனால், அங்கதம் மினி வெளிப்படுத்தப்படும் இயல்பான் சித்திரிப்புகள், அத்தகைய விடுபடலையே மறைமுகமாகக் கோருகின்றன. இதற்கு நல்ல உதாரணமாக நு.மான் கட்டிய கதைகள் சிலவற்றை ‘நேரடித் தீர்வு சொல்ல வேண்டுமெனச் சட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது வரட்டு விமர்சகர்களின் நோக்கில்’ பார்த்தால், “பிற்போக்குக் கதைகளாகவும்” முத்திரை குத்த நேரும்; ‘வழிப் போக்கன்’ என்ற நாடகத்தில் செய்தி பூடகமாக உணர்த்தப்படுவது, ‘விளங்க முடியாமை’ என்ற குற்றத்துக்கும் ஆளாகலாம்.

லூகன்

(இ) லூகன்னின் படைப்பு முயற்சிகளில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவை மொழிபெயர்ப்புக்களாயிருந்தன. பல்வேறு ஜூரோப்பிய மொழிகளின் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சீன மொழிக்குக் கொண்டுவந்ததன்மூலம் தானும் பயன்பெற்றதோடு, நவீன சீன இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்தவும் முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்தமை.

(ஈ) “இன்று சில எழுத்தாளர்கள் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் தங்களுடைய நாவல்களுக்கும், கவிதைகளுக்கும் உரிய மாந்தர்களாகப் படைக்கிறார்கள்; இவை மக்கள் இலக்கியமென்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் இவை அவ்வாறில்லை. மக்கள் தங்கள் வாயைத் திறந்து இன்னும் ஒன்றையும் வெளியிடவில்லை; இவ்வகைப் படைப்புகள் பார்வையாளர்களது உணர்வு நிலையையே சித்திரிக்கின்றன. எங்களுடைய எழுத்தாளர்களிற் சிலர் ஏழைகளாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் விட, வசதி

படைத்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய படைப்புகள் மக்களிடமிருந்து வருவதுபோல் தோற்றினாலும் உண்மையில் அவை அவ்வாறில்லை; அவை சாமானியர் களது உண்மையான குத்தகள்லை” என்ற லூகன்னின் மேற்கோளை வாசித்து, எமது எழுத்தாளர்கள் பலருக்கும் இது பொருந்துமெனச் சொல்லியவை.

‘மற்போக்கு’ என்ற பெயரில் சிலரால் வைக்கப்பட்டுவரும் வரட்டுக் கருத்துக்கள் பலவற்றை உலுக்குபவையாக நு.மானின் மேற்படி கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. நு.மானின் இத்தகைய கருத்துக்களைபே வற்புறுத்திவரும் வேறுசிலரை ‘நாடகத்தால் மெய்யடியார் போல் நடிப்பவர்கள்’ என்றும், “சந்தேகமான மார்க்கிய நிலைபாட்டினைக் கொண்டவர்கள்” என்றும் சஞ்சிகை மலரௌள்ளில், எமது வரட்டு விமர்சகர்களிலோருவர் சமீபத்தில் எழுதியுள்ளார் என்பதும் இங்கு நினைவுக்குத்தக்கது!

ஓ

படைப்புக்களையும் படைப்பாளர்களையும் பற்றிய மதிப்பீடுகள் அவரவர் நோக்குக் கோணங்களுக்கேற்ப வேறுபடலாம்; முரண்பாடின்றியும், தக்க ஆதாரங்களின்யாகவும் ஒருவர் வருகின்ற முடிவினை நமக்கு உடன்பாடில்லாத போதிலும் மதிக்கலாம். இதனால், வேறுபட்ட எல்லா முடிவுகளையுமே அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. பல்வேறு உள் நோக்கங்களினால் தவறான முடிவுகளிற்குச் சிலர் வந்திருக்கலாம்; அத்தகையவை சுட்டப்படவே வேண்டும்.

சமூகத்தொண்டன் சஞ்சிகையில் (இலக்.03, 1981) கவிஞர் இ.முருகையனைப் பற்றிய கட்டுரையில், “..... உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் அடிப்பட்டுப் போகாமல் நிதானித்து விஷயங்களை ஆழமாக நோக்கிக் கவிபாடும் நோக்கும் போக்கும் அவரின் (முருகையனின்) சிறப்பியல்புகள். காலங்கென்ற அச்சிவாசாகவன், ராஷ்டிரேஷிகன், வா.செ.குழந்தைசாமி (குலோத்துங்கன்), சிதம்பர ரகுநாதன், த.ஏகாம்பரம், சிவசேகரம், நு.மான், ஆதவன், சேந்தன் முதலியோரின் கவிதைகளிலும் மேற்கூறிய ஆய்வறிவுப் பண்பினையும், தத்துவ விசிசையும் காணலாம்....” என விமர்சகர்களைசபதி எழுதியுள்ளார். அகன்ற தமிழக இலங்கைக் கவிதைப் பரப்பில் ‘உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் அடிப்பட்டுப் போகாமல் நிதானித்து விஷயங்களை ஆழமாக நோக்கிக்

கவிபாடும் நோக்கும், போக்கும் உள்ள கவிஞர்கள் இவர்கள்தானாம்! தமிழகத்தில் பலரும், ஈழத்தில் மஹாகவி, தா.இராமலிங்கம், சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம் போன்ற முக்கிய கவிஞர்களும் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இலக்கிய அக்கறைமிக்க வாசகர்களுக்கே அதிகம் தெரியவராத - விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய கவிதைகளே வெளிவந்துள்ள - ஆதவன், சேந்தன் போன்றோரை சீனிவாசராகவன், சிதம்பர ரகுநாதன், நு.மான் வரிசையில் புகுத்த (இதற்கு ஆதாரங்கள் ஏதும் தரப்படவில்லை) அந்தரப்பட்டுள்ளதன் நோக்கம் என்ன?

இது வெறுமனே நோக்குக்கோண வேறுபாடா? ‘ஓடும் செம்பொன்னும் ஒப்பவே நோக்கும் பான்மையா?’ அல்லது நேர்மையீன்மா என்பதைப் பகுத்தறிவுமிக்க வாசகர்களிற்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

○

அலை - 19

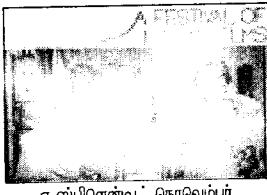
(ஐப்பசி - கார்த்திகை 1981)

(முப்பத்துநான்கு திரைப்படங்களை இயக்கியுள்ள போதிலும், வெளிநாடுகளில் இன்னும் நன்கு தெரியவராதவராகக் குறிப்பிடப்படும் இத்தாவிய நெறியாளரான மோறோ பொலோக்நினியின் ஜந்து திரைப்படங்கள் - ‘மெற்றேல்லோ’, ‘ஏ கிறேசி டே(உண்மத்தமான நாள்), ‘பை த ஓல்ட் ஸ்ரெயாகேஸ்’ (பழைய மாடிப்படி அருகில்), ‘ஏ ஸ்பிளென்டிட் நொவெம்பர்’ (அற்புதமான கார்த்திகை மாதம்), ‘இன்ஹெறின்றனஸ்’(முதுசம்) ஆகியன, இத்தாலியத் தூதரகத்தினரால், பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் திரையிடப்பட்டன.

‘பொலோக் நினி’யின் படங்களின் பிரதான கருப்பொருள்களாகச் செல்வம், பூர்ஷவாக்களதும் குட்டி பூர்ஷவாக்களதும் வேஷதாரித்தனங்கள் நிறைந்த சமூகம், பெண்கள் என்பன சொல்லப்படுவதுண்டு. இந்த ஜந்து படங்களிலும்கூட இந்த அம்சங்களைக் காணலாம். இத்துடன் வேறுசில பொது அம்சங்கள் இருப்பதையும் உணர முடிகிறது.

1) பண்ததிற்கான நாட்டம், வெறித்தனமும் பேராசையும்

நிறைந்ததாக, ஜீரின் பாத்திரத்துக்கூடாக -
இவள் பணத்திற்காக மூத்தவனை மணந்து,
பின்னர் தம்பியுடனும், பணக்கார மாமனுடனும்
உறவு கொள்கிறாள் - ‘இன்ஹெஹிற்ரன்ஸ்’

எஸ்பிளின்டிட் நோவெம்பர்

இல் வெளிப்படுகிறது. ‘ஏ கிரேசி டே’
இல் காதலிக்குப் பிறந்த குழந்தையின்
ஞானஸ்நானச் செலவிற் காகவும்,
பொதுச் சந்தையில் வேலை பெற்றுக்
கொள்ளத் தேவையான 50,000
வியர் களிற் காகவும் அலையும்
வேலையற்ற இளைஞன் டேவிட்டின்
தவிப்பின்மூலம் வேறொருவிதமாகவும்

வெளிப் படுத்தப்படுகிறது.

2) துன்பம் நிறைந்த வாழ்க்கைக் குழலைக்கொண்ட
இத்தாலியச் சமூகமும், அது மாறவேண்டுமென்ற நோக்கமும்.
‘மெற்றெல்லோ’, ‘ஏ கிரேசி டே’ ஆகிய இரண்டிலும் இந்த அம்சம்
அழுத்தமாக வெளிப்படுகிறது. ஆற்றில் மன்தோண்டுபவனும்,
அதிலேயே பின்னர் முழ்கி இறந்து போகின்றவனும், ‘அராஜக
வாதி’யுமான தகப்பன் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகிவர,
வெளிவாசலில் சிறு குழந்தையுடன் மனைவி வரவேற்றகும்
காட்சியோடு ஆரம்பமாகி - வேறுகாலச் சூழிலில்றாறும்,
கட்டடத் தொழிலாளியுமான மகன் (இவனது பெயரே ‘மெற்றெல்லோ
சலானி’) சிறையில் நின்றும் வர, அவனது மனைவி குழந்தையுடன்
அவனை வரவேற்பதோடு முடிவடையும் ‘மெற்றெல்லோ’
இத்தன்மைகளை அழுத்தமாகவும், உயர்ப்புதனும் சித்திரிக்கும்
முக்கிய படமாகும். பின்வரும் குறிப்பு இதைச் செப்பமாகவே
சொல்லுகிறது. “ஒரு குறித்த காலப்பகுதியில், குறிப்பிட்ட சமூகச்
குழலில் வாழுகிற ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையினைத் தனது
மென்மையான உணர்த்தின்கள் எல்லாவற்றுடனும் ‘பொலோக்நினி’
இங் கே வரைந்து காட்டுகிறார்; சிறைச் சாலைகளும்,
வேலைத்தளச்களும், நாளாந்து வேலையும், அரசியற் கூட்டங்களும்,
வேலை நிறுத்தங்களும் உயர்ந்த முறையில் அனுதாபத்துடனும்
எனிமையுடனும் அனுகப்பட்டுள்ளன. பொலோக்நினியின்
காட்சிப்படுத்தும் தீறன், அவரது கமராவின் நகர்வுகளினுடோக இங்கு
அதன் உச்சத்தை அடைகிறது.”

‘ஏ கிரேசி டே’ இல் ஆரம்பத்திலும், பின்னரும்,

முடிவிலும் வரும் துடைப்பான் (dustman) ஒரு
குறியீடாகவே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான் -
அழுக்கடைந்த சமூகத்தைச் சுத்தப்படுத்த
வேண்டிய தன்மையை வலியுறுத்துவதாக.
இடையில் ஒரு காட்சியில் தெருக்கூட்டு
வோனோருவன் சில வரிகளைச் சொல்கிறான்
- “ஆயுதங்கள் கிடைத்தால் புரட்சிக்கு இட்டுச்
செல்லுவேன்” என. அடிமட்ட மக்களின்
நெருக்கம் நிறைந்த குடியிருப்புக்களும்
அழுக்கான அதன் சுற்றுப்புறங்களும், அந்த
மக்களின் அல்லாடல் கள் என்பனவும்
ஐரோப்பியத் திரைப்படங்களில், மிச
அரிதாகவே எமக்குக் காணக்கிடைக்கின்றன. இன்ஹெஹிற்ரன்ஸ்
சிங்கள நெறியாளர் தர்மசேன பத்திராஜவின்
‘அஹல் கவ்வ’ திரைப்படத்திற்கும் இப்படத்துக்குமுள்ள ஒத்த
தன்மைகளும் ஆராயப்படத்தக்கன.

3) இயல்புபிறழ்ந்த ஆண் பெண் உறவுகள். ‘இன்ஹெஹிற்ரன்ஸ்’ இன் ‘ஜீரின்’ தமையனை மணந்து, தம்பியுடனும்
மாமனுடனும் உறவுகொள்கிறாள்; இருபது வயதினான
‘மெற்றெல்லோ’ தன்னைவிட வயதில் முத்தவரும், விதவையும்,
சமூகத்தின் உயர்தட்டில் உள்ளவருமான ‘வயோலா’வுடன் உறவு
கொள்கிறான் - அவனது முதற் காதல் அது; ‘ஏ ஸ்பிளென்டிட்
நொவெம்பர்’ இல் 17 வயதான ‘நினோ’ மணமானவரும், தன்
மாமியுமான செற்றினாவைக் காதலிக்கிறான், உறவு கொள்கிறான்,
அலைக்கழிகிறான்.

4) பிரமை கலைதல்.

‘பொலோக்நினி’யின் முக்கிய பாத்திரங்கள் பல ஒரு குறித்த
கட்டடத்தில், தம் உழல்வு நிலைகளில் நின்றும் நீங்கக் கூடிய
‘வெளிச்சத்தை’ப் பெற்றுக்கொள்கின்றன ; அந்த ‘வெளிச்சம்’
அவர்களின் பிற்கால வாழ்வின் திசையினை முற்றிலும் மாற்றியும்
விடுகின்றது. பணமெல்லாம் இழந்த நிலையிலுள்ள மைத்துனன்
தன் கண் முன் னாலேயே திடை ரெனத் தற் கொலை
செய் துகொள்கிறதில், பேராசைக் காரியான ‘ஜீரின்’
உலுக்கப்படுகிறான்; ஒரு மனிதனின் மரணம், இதுவரையுமான
அவனது ஆளுமையின் மீது ஒங்கி அறைந் துவிட்டுதில்
அவள் நிலைகுலைந்துபோகிறான். ‘வயோலா’ வின் மீதான முதற்

பதிவுகள் - 9

கந்தையா நடேசன் என்ற ‘தெணியான்’ ‘மல்லிகையில்’ எழுதிய ‘இலங்கை முற் போக்கு இலக்கியமும் அதன் எதிரணியினர் களான மரபுப் பண்டிதர்களும், மார்க்ஸிஸ்ட் பண்டிதர்களும்’ என்ற கட்டுரையில், தாழ்வுச்சிக்கவினால் உருவாகிய அவரது ‘நவீன சாதிடனர்வே’ வெளிப்பட்டது. அக்கட்டுரை தொடர்பான வேறுசிலரது கருத்துக்களிற்குப் பதிலளிக்குமுகமாக ஒருவருடத்தின் பின் அவர் எழுதிய, ‘ஆனைபார்த்தவர்களுக்காக அனுதாயப்படுகிறேன்’ என்ற கட்டுரையிலும், மற்றவர்களையெல்லாம் மட்டந்தட்ட முயலும் அவரது அச்சு அகம்பாவத்தைத் தவிர, உருப்படியான வேறொன்றையும் காணமுடியவில்லை. “தனது எழுத்துக்களுடனேயே முரண்பட்டுக் குழம்பிக்கொண்டிருக்கும் நடேசன்” என்று மிகச் சரியாகத்தான், தனது கட்டுரையில் என்.கே. ரகுநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். ‘விளங்காத மேற்கோளும் விளங்கமறுத்த உண்மையும்’ என்ற கட்டுரை (மல்லிகை, ஜனவரி - 1984), நடேசனினது வாதங்களின் நொய்மையினைச் சுருக்கமாயும் சிறப்பாயும் அம்பலப்படுத்துகிறது. அதை எழுதிய அ. விந்தன், “க. ந. வின் கற்பனாவாத அடித்தளத்தைப் புரிந்துகொண்டால்

அவருக்காக அனுதாபப்படுவதைத்தவிர வேறு வழியில்லை” என்றும், “இ. மு. எ. சங்கமும், கா. சிவத்தம்பியும் க. ந. வின் புதிய சாதிவாதத்திற்குப் பதிலிறுப்பார்களென விகவாசிப்போமாக” என்றும் எழுதியிருப்பவை முக்கியமாய்க் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை இந்தப் ‘புதிய சாதிவாதம்’ பற்றிய கருத்து, 1975 கார்த்திகையில் வெளிவந்த அலையின் முதலாவது இதழிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனமை முக்கியமானது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் ஒருகட்டத்தில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்வைத் திரித்துக்காட்ட கந்தையா நடேசனை உந்தியது, இந்தச் சாதியனர் வே. தன் னைக் ‘கொம் யூ னிஸ் ர்’ என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இவர், 1977 பொதுத்தேர்தலின்போது, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வேட்பாளரான த.இராஜலிங்கத்தை - அவர்தாழ்த் தப்பட்ட சமூகத் தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற் காகடு வெளிப்படையாகவே ஆதரித்து வேலைசெய்ததையும் இங்கு கவனிக்கவேண்டும்.

த. கலாமனி என்பவரும் “மரபுப் போராட்ட காலத்தில் ‘முற்போக்கு இலக்கியங்கள் யாவும் இழிசனர் இலக்கியங்கள்’ என்று ஓலித்த குரவின் மாற்றுக் குரலாக ‘முற்போக்கு இலக்கியங்களில் கலைத்துவம் அல்லது கலைநயம் இல்லை’ என்ற புதுக்குரல் அண்மைக்காலங்களில் ஓலிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. ‘டானியலின் எழுத்துக்கள் பஞ்சப்பட்டவர்களின் வரலாற்று ஆவணங்கள்’ என்ற வகையில், பஞ்சப்பட்ட மக்களாலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகாலும் மறக்கப்பட முடியாதவராகவே டானியல் விளங்கப்போகிறார். இதனாலேயே டானியலின் எழுத்துக்கள் மீது ஏதிர்க்குரல் கொடுப்போரையிட்டுச் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியுமள்ளது” (மல்லிகை, நொவெம்பர் - 1983, பக். 13) என்று எழுதுகையில், மோசமானதொரு தர்க்கத்தடத்தில் நகர்ந்து செல்கிறார். இதன் மூலம் டானியலது படைப்புக்களின் பலவீனங்களைச் சுடிக்காட்டும் யாரும் சாதிவெறியர்களே என்பது மாதிரியாக, இந்தப் புதிய சாதிவாதம் மோசமானதொரு கட்டத்தை அடைகிறது. சிறிது காலத்தின் முன்னர் ‘எழுதுமட்டுவாளில்’ தாழ்த்தப்பட்ட சமூகச் சிறுவர்கள் சிலரின் பாடப்புத்தகங்கள் சாதி வெறியர்களினால் நெருப்பிலிடப்பட்டதைக் குறிப்பிடுவிட்டு, 1981 இல் அரசுப் பயங்கரவாதிகளினால் யாழ் நூலாகம் ஏரிக்கப் பட்ட சம்பவத்தை அதனுடன் சம்பபடுத்தி கே.டானியல் அமைதி

காண்பதும், (இலங்கையிலிருந்து ஓர் இலக்கியக்குரல் நூலில்) இந்த உணர்வினாலேயே ஆகும். மேலிருந்தோ, கீழிருந்தோ வரும் சாதி உணர்வு, சாதிவெறி, சாதி ஒடுக்குமுறைகள் எதுவுமே பிற்போக்கானவை; கண்டிக்கத்தக்கவை, குறைந்தபட்சம் ஒரு 'மனிதாயதவாதியாக இருந்தாற்கூட இச்சாதிச்சிக்கவிலிருந்து விடுபட்டுவிடலாம். ஆனால் தங்களை முற் போக்காளர், கொம்புனிஸ்ற்றுகள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இச்சிக்கவிலிருந்து விடுபடாதிருப்பதையும், பிறத் வான கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் குழப்புவதையும் நாம் எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது?

○○

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசுளிப்பு முடிய அறைக்குள், 'கட்டுக் காவலுடன்' நடைபெற்றது. 'தமிழ்க் கலைக் கும் கலாசாரத்திற்கும் அரசு பெரும் கௌரவம் அளித்துள்ளது என ஹதுகுமல் பத்திரிகைகளும், சில அடிவருடிகளும் புலம்பியினர். தமிழ்த் தேசிய இனத்தின்மீது மேன்மேலும் ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவரும் அரசு அந்த இனத்தின் கலை, கலாசாரத்தை மட்டும் கொரவிக்கிறது. என்பதை நாம் நம்பவேண்டுமாம்! இதை விட்டாற்கூட, 1977 - 1981 வரையிலான ஜந்தாண்டுகளிற்குரிய பரிசுகளை 1984இல் வழங்குவதிலிருந்தே கொரவிக்கும் இலட்சணம் விளங்குகிறதே! இதைவிட முக்கியமானது, பரிசுக்குரியதெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரு நூல்களை வெளியிட்ட 'வைகறை வெளியிட்டாளர்கள்' இருவரையும், மனித உரிமைகளிற்கு விரோதமானதென உலகெங்கும் கண்டிக்கப்பட்ட சட்டமொன்றின்கீழ்க் குற்றஞ்சாட்டி - ஒன்றை வருடத்திற்கு மேல் தடுத்து வைத்தபடியே, அவர்களது நூல்களிற்குப் பரிசு வழங்கும் வேடிக்கை! ஒரு வருடத்தின் முன்பு இப் பரிசு முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டபோதே இக்கொடுமையைக் கண்டிக்குமுகமாக சாஹித்தியப் பரிசுகளைப் பகிள்கிறிக்குமாறு எழுத்தாளர்களைக் கோரும் அறிக்கை ஒன்றினை, ஒன்பது கலை, இலக்கிய அமைப்புகள் சேர்ந்து வெளியிட்டன. (அதில் ஒன்றான 'தேசிய கலை, இலக்கியப் பேரவை' தமக்கே உரித்தான 'இடது' குத்துக்கரணம் ஒன்றை அடித்துப் பின்னர் நழுவியது). பொதுமக்கள் மத் தியிலும், இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையிலும் இதற்கு ஆதரவு வெளிப்பட்டபோதிலும், பரிசு எழுத்தாளர்களிற் பெரும்பாலோர் வெட்கங்கெட்டமுறையில்,

மொனமே சாதித்தனர். "எங்கடை எழுத்தாளர்கள்" என்று எப்போதும் ஆக்ரோவிக்கும் டொமினிக்ஜீவா - மல்லிகைக்காட மெளனமே சாதித்தனர். பரிசு பெற்ற 'வைகறை வெளியிடுகளில் ஒன்றான 'நாமிருக்கும் நாடே' நாலின் ஆசிரியர், தான் எழுதிவரும் 'பத்தி'யில் ('திரேசா - சியாமளா குறிப்புக்கள், தினகரன் வாரமஞ்சரி') பரிசுத் தொகை ஆயிரம் ரூபாய் போதாதென்று மட்டுமே கவலைப்பட்டிருந்தார்; இன்னொரு எழுத்தாளர் பரிசுளிப்பு வைபவத்தில், "அடுத்தமுறை பரிசுத் தொகை ஜயாயிரம் ஆக்கப்படும்" என்ற அமைச்சரின் குறிப்பைக் கேட்டதும், "ஜயோ! அப்பிடியெண்டால் அடுத்த வருசம் எங்களுக்குப் பரிசு தரலாமே" என்று ரொம்பவும் அங்கலாய்த்தாராம்! தமிழ்நாட்டு சஜாதா, இந்துமதிகளையும்; புஷ்பா தங்கதுரைகளையும் வியாபார எழுத்தாளர்களைக், கிண்டில்பன்றைத் தயங்காத இந்த 'சமூகப் பிரக்கரை கொண்ட' (!) எழுத்தாளக் கும்பல், பாரதியின் சொற்களில், 'வாய்ச்சொல்லில் வீராயும்' 'சொந்தச் சகோதரர் துனபத்திற் சாதல் கண்டும் சிந்தை இரங்காதோராயுமே' தாம் உண்மையில் இருப்பதைக் காட்டிக் கொண்டுவிட்டனர். இவர்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்? வேண்டாம்! மலையாளக் கவிஞரும் கொம்புனிஸ்ற்றுமான கடம்மனிட்ட ராமகிருஷ்ணனின் கவிதை வரிகள், எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

"ஆகவே நாம் பூசனிக்கானயப்பறிப் பேசலாம்.
இந்த முறைகெட்ட பூமியைப் பற்றி
நினைத்தும் பேசியும் சோந்தேன்
ஐநாரிப்பிள்ளைகள் திரும்பி வருவதைக்கானக்
காத்திருந்த கண்களில் பீழை அடைந்து
திரையிறங்கியது

'இந்தப் பூமியின் அச்ச
இந்றைத்தும் கறையாள் அரித்தென்றும்'
யாரோ சொன்னார்கள்
கழற்றிப் பரிசோதிக்க
நெரமும் விடைப்பதில்லை
பழகித் துகளானதென்றால்
மாற்றிப்
புதியது போடும்,

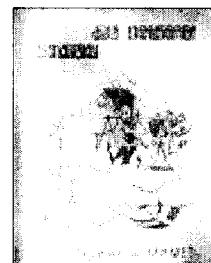
அப்போது தெரியலாம் சயருபம்.
வெட்டதுச் சிதறிய கட்டிகளும் தலையோடுகளும்
மென்னமாகின்றன.

எதற்கும் தயாரில்லையென்றால்
அச்சொடுந்து போக்டும்
அழுகிய முட்டைபோல இந்தப்
பூமி உடைய்டும்.
அல்லதோர் அசையா ஒவியம் போல
மறத்துப் போக்டும்.
அதை அதன்பாட்டில் விட்டுவிடலாம்.

நாம் பூசணிக்காயைப்பற்றிப் பேசலாம்:
பூசணிக்காய் பூமியைப்போல உருண்டையானது...."

○○

மனிதன் சஞ்சிகை இயக்கத்தில்
முக்கிய பங்காற்றிய அ. விமலதாசனின்
மரணம், ஆழ் நத துக்கத் தினையும்
இழப்பினையும் ஏற்படுத்துவதோன்று.
'அலை'யின் முதலிதழின் வெளியீட்டு விழா
முடிந்து யாழ்ந்துக்கூட கடையொன்றில்
நன்பர் கஞ்சன் தேநீர் அருந்திக்
கொண்டிருக்கையில், தானாக வந்து ஒரு
பிரதியை வாங்கிக் கதைத்ததில் அவருடன்
அறிமுகம் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர் யாழ்
வளாக மாணவராயிருந்தார். பின்னர்,
விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகி வெளியேறிக்
கொழும்பில் கடமையாற்றியதுவரை அடிக்கடி

விமலதாசன்
நினைவு மாங் (1984)

அவருடன் தொடர்பு இருந்ததில், அவரை
நன்கு புரிய முடிந்தது. தேசிய இனச் சிக்கல்,
சமூக விடுதலை, கலை - இலக்கியத் துறைகள் போன்றவற்றில்
அவருக்கு நிரம்பிய ஈடுபாடு இருந்தது; பெரும்பாலும்,
இத்துறைகளிலான் 'அலை'யின் கருத்துக்களுடன் அவருக்கு

உடன்பாடுமிருந்தது. பின்தங்கிய சமூகப்
பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்,
சமூக ஆய்வுகள் என்பவற்றிலும் அமைப்பு
ரீதியாக இயங் கினார். சிங் களப்
புத்திஜீவிகளிடையில் தமிழர் பிரச்சினையை
விளக்குவதில் பிற்காலத்தில் கூடிய அக்கறை
காட்டினார். எங்கும் எவரிடமும் தனது
கருத்துக்களைத் தயங்காது வெளிப்படுத்தும்
பண்பு அவரிடம் இருந்தது.

அவைதாசன்

தற்புகழ்ச்சி, சயநலம் சிறிதளவும்
இல்லாத - தியாகமும், அர்ப்பணிப்பும்
நிறைந்த - வாழ்வு அவருடையது. தனது
வாழ்வின்மூலம் 'கிறீஸ்துவின் செய்தியைக்
கொண்டு செல்வதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த
அவர், 'நீதியின் நிமித்தம் உபத்திரவப்படுதலை'
எப்போதும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். அந்தவிதத்தில் 24-07-83இல்
நிகழ்ந்த அவரது மரணமும், சிங்களப் பேரினவாதத்தினால் நிகழும்
அவலங்களிற்குச் சாட்சியாகி அதை அம்பலப்படுத்துமொன்றாயே
அமைந்தது.

வாழ்நாளில் அறிந்தவர்களைல்லோராலும் மதிப்புடன்
நேசிக்கப்பட்ட அவர், மரணத்திலும் நினைவுகூரத்தக்கவரே!

○○

திரு. க. அருமைநாயகத்தின் மரணம் இழப்பினை
ஏற்படுத்துகிறது. வரலாற்றுச் சிறப்புப் பட்டதாரியான இவர்,
இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதத்தினைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்ட
ஒருவர்; 19 ஆம் நூற்றாண்டு இலங்கை வரலாற்றின் சில பகுதிகளை
நேர்மையாக எழுதிய வரலாற்றாய்வாளர். அக்காலகட்டத்தில்
யாழ்ப்பாணத்தில் கடமையாற்றிய அரசாங்க அதிபர் களின்
சேவைக்குறிப்புகளையெல்லாம் அலசி ஆராய்ந்து, வரலாற்றுக்
குரிப்புகளை அன்றைய சமூகப் பழக்கவழக்கங்களுடன்
ஒன்றிணைத்துப் பல கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளார். இவ்வைக்
வரலாற்றில் தமிழர் பற்றிய பகுதிகள் பல வழிகளிலும் திரித்து

எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு - வரலாற்று மாணவனென்ற முறையில் வருந்தியது மட்டுமல்லாது, பல ஆசிரியர்களின் வரலாற்று நூல்களை விமர்சித்ததன்மூலம் உண்மைகளை நிறுவவும் பாடுபட்டார். 'யாழ்ப்பாணத்தின் சாதி அமைப்பு' என்ற இவரது கட்டுரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது; இதே தலைப்பிலான இவரது விரிவான ஆய்வு எம்.ஏ.பட்டத்திற்காக யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

1966இல் கொழும் பு வளாகத் தில் வரலாற்று விரிவுரையாளராக இருந்தபோது, வரலாற்றைத் தமிழில் கற்பிக்கச் செய்வதில் முக்கிய பணியாற்றினார்; இந்த விவகாரம் தொடர்பாகவே அங்கு நிரந்தரமாகப்படாமலும் விடப்பட்டார்.

1983 ஜூன் - ஜூலைக் காலங்களில் சேர் பொன். அருணாசலத்தின் அரசியற்றுறைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும், வரலாற்று முக்கியம் நிறைந்த ஆவணங்கள் பலவற்றின் மூலப்பிரதிகளையும் ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தார். 25-07-83 அன்று, 80,000ரூபாவிற்குமேல் பெறுமதிவாய்ந்த அவரது புத்தகங்களும், அரிய வரலாற்றுச் சுவடுகளும் சிங்களப் பேரினவாதிகளால் ஏரிக்கப்பட்டன. இந்த இழப்பினால் மனம் வெதும்பி விதிவிதிரத்தை நிலையில் சரஸ்வதி மன்றப் பொது அகதிகள் முகாமில் இருந்தபோது, “இத் துடனாவது விட்டார்களே!; சந்தோஷம்” என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

29-07-83இல், நன்பர்கள் சிலரின் வேண்டுதலிற்கிணங்கி அகதி முகாமிற்கு வெளியிற் சென்றிருந்தபோது, பேரினவாதிகளால் மரணமடைந்தார்.

அவரது பணிகள் அவரது நினைவை நிலைநிறுத்தும்!

அலை -24
(பங்குனி 1984)

பதிவுகள் - 10

தமிழில் படிக்க நேரங்க நூல்களின் வாயிலாகத் தம்மேல் நேசத்தையும், மிக்க மதிப்புணர்வையும் பிறப்பித்திருக்கிற பிறமொழி எழுத்தாளர்களின் வரிசை - அந்தவான்த் செந்த் எக்ஸ்பிரி, காம்பு, செக் கோவ், தூர்க்கேனேவ், சிங்கிள் ஜஸ்மத் தோவ், மாப்ப சான், ரோல்ஸ்ரோய், புஷ்கின், நட்ஹம்சன், ஹெமிங்கே, கிருடன் சந்தர், எம். டி. வாசுடேவன்நாயர், பவீஷ், தகழி, குர்அதுல் ஜூன் ஹைதர் என்ற நீண்டு செல்வது. ஒரே ஒரு நூலே தமிழில் வந்துள்ளபோதிலும் கத்தரீன் ஆன் போர்ட்டர் இல்வரிசையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கிறாள். அவனுடைய வெளவரிங் யூடாஸ் என்னும் புகழ்பெற்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு, குருதிப்பு என்ற பெயரில் ‘க.நா.க.’வின் மொழிபெயர்ப்பில் (1959 இல்) வெளிவந்துள்ளது.

“காதுரின் ஆன் போர்ட்டர் எழுதிய நூல்களின் பட்டியலை மட்டும் பார்த்தால் அவனுடைய மேதாவிலாசம் தெளிவாகத் தெரியாது. வாழ்நாள் முழுவதும் இலக்கியத்துக்கு அவள் அளித்துள்ளது மிகச் சில நூல்களே. பூரணமாகத் திற்னும்,

76 பதிவுகள்

“நமது தலைமுறையில் உலகின் அனைத்துக் கவிஞர்களுக்குள்ளும், தன் கவிதாவீச்சால் முன்னிற்கும் மகோன்னது கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரையின்....”

-(மாற்று-6, பக. 13)

சமீபத்தில் மரணமான ஒரு தமிழ் எழுத்தாளவரப்பற்றி, இலக்கிய அமைப்பொன்று வெளியிட்ட அறிக்கையில் :

“இவரின் படைப்புக்கள் உலகுள்ளவரை இலக்கிய மதிப்பில் சுடர்விடக்கூடிய ஆற்றலுள்ளனவை.”

-(ஸமூரச-25-03-86)

பத்திரிகையொன்றின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் :

“.....அவரது எழுத்துக்கள் சாகாவரம் பெற்றவை; கடைசித் தமிழன் உள்ளவரை அவை நிலைத்துநிற்கும்.”

-(ஸமூரச-26-03-86)

முடிவினைப் பகுத்தறிவு மிக்க வாசகர்களுக்கே விட்டு விடுகிறேன்.

○

அலை - 27
(சித்திரை 1986)

பதிவுகள் - 13

‘நியூஸ் லீக்’ சஞ்சிகையில் (ஜூன்-16,1986) சுத்யஜித் ரேயின் செவ்வியைப் படித்தேன்; அதில் முக்கியமாகப்பட்டதைக் கீழே தருகிறேன்.

‘வாழ்வு’ பற்றிய உங்கள் தத்துவம் என்ன?

“வெளிப்படையாக இதுபற்றித் தத்துவார்த்த உரையாற்ற நான் விரும்பவில்லை. என்னுடைய திரைப்படங்களினுடாகவும், கதைகளினுடாகவும். இதனை நிங்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அறவொழுக்க நோக்கு (Moral Attitude) என்னிடம் உண்டு. அந்த நோக்கு எனது திரைப்படங்களில் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது. நேர்க்கொண்ட அடிப்படையான நல்லொழுக்கங்களில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. குறிப்பாக ஆசாட்டுத்தனம், மனிதரிடையே காணப்படக்கூடிய அவப்போன இயல்புகளில் ஒன்றேன நான் கருதுகின்றேன். ஒடுக்கப்படுவெர் மீதான அனுதாபமும் எனக்கு உண்டு; இது எனது திரைப்படங்கள் சிலதில் வெளிக்கொண்டிருக்கின்றது.”

உங்களது கருத்துப்படி, சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஊடகமாக எவ்வாறு சினிமா அமைகின்றது?

பதிவுகள் - 14

இவியம் பற்றிய அக்கறை ஓரளவு பெருகி வருவதைக் காணமுடிகிறது. 'மாணவர் முன்னணியினாலும் 'மறுமலர்ச்சிக் கழகத்'தினாலும் கடந்த செப்ரெம்பரில், யாழ்.சென்.பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் நடாக்தப்பெற்ற 'எம் மக்களின் எதிர்காலம் நோக்கி' என்ற கண்காட்சியில், ஓவியர் அ. மாற்குவின் சுமார் 80 வரையிலான ஓவியங்களும், தனியறையில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

அதில் அரைவாசித் தொகை ஓவியங்கள் இராகங்களைச் சித்திரிப்பவை. ஒவ்வொரு இராகத்துக்கும் அதனதன் மைய அம்சமாகச் சொல்லப்படுவை, ஓவியரின் தனிக் கற்பணையில் ஒவ்வொரு ஓவியத்திலும் வெளிப்பாடு கொண்டுள்ளன. 'விளக்கும்' தன்மையே இதில் முக்கிய நோக்காக உள்ளபோதிலும், பலவற்றில் தன்மையே இதில் முக்கிய நோக்காக உள்ளபோதிலும், பலவற்றில் எமக்கு வித்தியாசமான அனுபவம் கிட்டாமலில்லை.

இராகங்களைத் தவிர்த்த ஏனைய ஓவியங்களே (சுமார் 40), ஓவியம் என்ற முறையில், கூடிய முக்கியத் துவம் கொண்டவையாய் எனக்குப்படுகின்றன. எல்லாமே நல்லீ

ஓவியங்கள்; ஆனால் இலகுவான பொருட்புலப்பாட்டினைக் கொண்டவை. அதனால் தான் போலும் சாதாரண பார்வையாளர்களிற் பலரும் அவற்றை இரசித்ததைக் காண முடிந்தது. அரூபமுறை (abstract) ஓவியங்கள் மிகச் சிலவே இருந்தன; அவை, என்னை மிகவும் கவர்ந்த நல்ல ஓவியங்கள். நிறுத்தி வைக் கப் பட்ட வயலினிலிருந்து கோடுகளின்மூலம் பெண் உருவத்தைச் சித்திரிக்கும் 'பெண்'; வெட்டப்பட்ட குழந்தையொன்றின் சடலத் தினிடை வைக்கப்பட்ட நாய்த்தலை - அவற்றுடன் இணைந்தமைந்த பெண்ணின் புலம்பலைச் சொல்லும் 'ஜைலை - 83'; நான்கைந்து முட்டைக்கரு போன்ற வளைந்த வடிவத்தில் - பார்வையினால் - மன்மாதா தன்னைப் பயன்படுத்துமாறு கோரிக்கைவிடும் (மனிதர்களிடம்) 'மன்னின் அழைப்பு'; மனித உருவங்களும் பொருள்களும் ஒன்றுடனொன்று நெருங்கிய - அடைசலான தன்மை வெளிப்படும் 'சந்தை' என்பவை, அவையாகும்.

பெரும்பாலான ஓவியங்களில் மனிதர்களே சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். இயற்கைக் காட்சி ஒரு ஓவியத்தில் மட்டும்தான் சித்திரிக்கப்படுகிறது. மனிதர்களை அடுத்து மிருகங்கள் (மாடுகள், நாய்கள்), பறவைகள் (புறா) சில ஓவியங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

எமது கலாசாரக் கூறுகளும் சிலவற்றில் வெளிப்படுகின்றன. நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் ('சஞ்சாரம்', 'ஒத்திசைவு'), காவடிக் கலைஞர்கள் ('காவடி'), தனது சிறு மகனிற்கு வேல் கொடுத்துத் தாயே போருக்கனுப்பும் சங்கப் பாடலோன்றின் சித்திரிப்பு ('வீரத்தாய்') போன்றவை அவை.

மூவர்

ஜைலை - 83

பதிவுகள் - 15

‘அலை’ சோஷலிச யதார்த்தவாதக் கலைக்கோட்டை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் தமது கலைக்கோட்பாடு அதுவே எனச் சொல்லி வந்துள்ளனர். 17-10-86 இல் நடந்த இ.மு.எ.ச. மாநாட்டின் அரசியல் திரமானத்தின் இறுதிப்பந்தியிலும் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது:

“இன்றைய எமது போராட்ட நிலையில் சோஷலிச யதார்த்தவாதம் தனது அரசியற் கோட்பாட்டானாலும், கலை அழகியற் கோட்பாட்டானாலும் நம்மை வழிநடத்தும் தத்துவமாய் அமையவேண்டுமென இ.மு.எ.ச. வற்புறுத்துகிறது.” நான் அறிந்தவரையில் சோஷலிச யதார்த்தவாதமானது பின்வரும் நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- I. பிரதிபலிப்புக் கோட்பாடு.
- II. வகைமாதிரித் தன்மை.
- III. வர்க்கப் பார்வை.
- IV. வர்லாற்றுணர்வு - வெல்லும் திசை மார்க்கம் முற்போக்காளர்களெனத் தம்மைச் சொல்லிக்கொள்கிற

எழுத்தாளர் பலரின் நூல்கள் - ஆகுதி; வலை; சத்தியங்கள்; உயிர்ப்புகள் - சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றிலுள்ள பெரும்பாலான ஆக்கங்களுக்கும் ‘சோஷலிச யதார்த்தவாதத்திற்கும்’ சம் பந் தமேயில் வை. முற் போக் கு விமர்சகர் பலர் இப்படைப்புக்களைப்பற்றி கூட்டங்களில் பேசியும், கட்டுரைகளில் எழுதியும் வருகின்றனர்; ஆனால் அடிப்படையான இந்த விடயத்தை யாரும் தொடவேயில்லை. இவற்றுக்கு முற் பட்டகாலப் படைப்புக்களிலும் இக்குறைபாட்டைக் காணலாம். குத்திரங்களைக் கிளிப்பிள்ளைகளாய்ப் பலரும் ஒப்புவிக்கின்றனர்; ‘சொல்லின் பொருளைன்று ஒதுவதாய்த் தான் தெரியவில்லை. இருட்டினில் ஆடும் குருட்டாட்டம் இன்னும் எத்தனைகாலம் தொடரும்....

○○

சதீஸ் குஜ்ரால் ஓவியராகவும், சிற்பியாகவும், கட்டடக் கலைஞராகவும் தற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற ஓர் இந்தியர். அவரது செவ்வியொன்று ‘இந்தியா ரூடே’(மார்கழி 31,1986) ஆங்கிலச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளது. அதில் எனக்குப் பிடித்த அவரது கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தருகிறேன்:

“கலைஞரின் முக்கிய அக்கறை அழகியல் ஒழுக்கமே தவிர, அரசியல் ஒழுக்கம் அல்ல.

உன்னதமான கருத்துக்கள் கலையைப் படைத்துவிட முடியாது; கலைஞர்களே உன்னதமான கலையைப் படைக்க முடியும்.

வெளிப்பாட்டிற்குரிய கண்டுபிடிப்பின் ஒரு பகுதிதான் பாணி; கண்டுபிடிப்பு எவ்வாறு திருப்பி நிகழ்த்தப்படக்கூடும்?

ஒவ்வொரு நிகழ்வும் உருப்படியானவற்றை அளிக்காது - ‘போஸ்ரர்களை’ வேண்டுமானால் செய்யலாம். கலை, நிகழ் வுகளிற் குப் பொருந்தவேண்டும் என்பதற் காகப் படைக்கப்படுவதல்ல.”

○○

கிரேக்க நாவலாசிரியரான கஸான் ஸாக்ஸின் ‘த லாஸ்ற் ரெம்ப்ரேஷன் ஓ.வ் கிறைஸ்ற்’ (கிறீஸ்துவின் இறுதிப் பாவச்

அதைப்போல நல்ல எழுத்தாளன்தான் வேணுமென்று சொல்லப்படாதா? டொக்ரர் என்று நினைக்கிறவன் எல்லாம் டொக்ரர் இல்ல; எஞ்சினியர் என்று நினைக்கிறவன் எல்லாம் எஞ்சினியர் இல்ல. அதைப்போல எழுத்தாளன் என்று நினைக்கிறவர்கள் எல்லாரும் எழுத்தாளரில்லை - அதற்கு ஆழமான பயிற்சி தேவை; பயிற்சி ஆழமான எழுத்தாளர்கள்தான், எங்களுக்குத் தேவை.

கா.ப்காதான் சொன்னான், I am not a postman என்று எழுத்தாளன் போய் ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்துச் சொல் வேணுமென்று, எதிர்பார்க்க ஏலாது எழுத்தினுடைய தாக்கம்தான் முக்கியம். பார்வையில் சின்சியறிற்றி இருக்க வேணும்; திறமையை ஆழப்படுத்த வேணும்.

கா.ப்காதான், கெழுவையும் விட்டிட்டு உலக நாவல் வளர்ச்சியைப் பற்றிக் கதைக்க முடியுமா? அவங்கள் என்ன கொம்யூனிஸ்ட்ரா? கெழு - அன்றி கொம்யூனிஸ்ட் என்ன? அதற்காக அவங்களை விட ஏழுமா?

இப்போது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் சமூக மாற்றமும் சேர்ந்து நிகழ்கிறது. இதைச் சரியாக விளங்கிக்கொள்ள இலக்கிப்பு பொறுப்பு வேணும். கவனிக்கவும், நான் சமூகப்பொறுப்பு என்ற சொல்லைக்கூடப் பாவிக்க இல்லை; இலக்கியத்தை ஆழப்படுத்த வேணும்.”

○
அலை - 30
(பங்குனி 1987)

பதிவுகள் - 16

சில மாதங்களின் முன்னர் எனது ‘அறியப்படாதவர்கள் நினைவாக..!’ நூலின் ‘விமர்சன அரங்கு’ யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றபோது, நேரில் சமூகமனிக்க முடியாமையினால் பேராசிரியர் கலாநிதி கா.சிவத்தம்பியினால் அனுப்பிவைக் கப்பட்டிருந்த விமர்சனக்கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டது; அது ஒரு சுருக்கமான கட்டுரை. எனது கவிதைகள் என்ன ‘‘ஒரு புனைவுநிலைவாதியாகவே’’ (Romanticist) காட்டுவதாகவும், எனது ‘கவிதையாகக்கூட்டின் மிகச் சிக்கற்பாடான அம்சம் எனது மொழியேயாகும்’ என்றும் அதில் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள், ஆச் சரியத்தையே தருகின்றன. இவற்றோடு வேறுசில கருத்துக்களையும் அவர் தெரிவித்தபோதும் அவற்றை உதாரணங்கள்மூலம் நிறுவவில்லை. ஆதலால் அவற்றை ஒருபழம் வைத்துவிட்டு, ‘சங்கம் புழைக்கும் மாயா கோவஸ்கிக்கும்’ என்ற கவிதைபற்றிய அவரது கருத்தை மட்டும் பரிசீலிக்க முனைகிறேன். “மயாகோவஸ்கியின் மரணத்துக்கு முந்திய அவனது புரட்சிகரக் கருத்துநிலைகள், சாதனைகள் யாவற்றையும் மறந்து அவனை வெறும் உணர்ச்சிநிலைப்பட்டவனாகக் காட்டுவது வரலாற்று முரண்

என்றே கருதுகிறேன்.

மயாகோவல்கியின் பணிகள் பற்றிய தெளிவிருந்திருப்பின் நிங்கள் நிச்சயமாக,

'உமது வழி தொடரேன்
செய்வதற்கு இன்னும்
பணிகள் மிக உள்ளதே!'

என்று சூறியிருக்க மாட்டார்கள்” என்று, அவர் சூறுகிறார்; சித்திரலேகா மௌனங்குருவும் இதையொத்த கருத்தினையே வெளியிட்டார்.

இந்தக் கவிதை ஒரு தனிநிலைக் கவிதை; மயாகோவல்கியின் முழுவாழ்வையும் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை அல்ல. அவரதும் ‘சங்கம் புழையினதும் காதல் தோல்வி - அத்துப்பறாத் தாங்கமுடியாது அவர்கள் தற்கொலை புரிந்தனர் அத்துப்பறாத் தாங்கமுடியாது அவர்களைப் போல் என்பதில் அனுதாபங்கொண்டிருந்தபோதும் - அவர்களைப் போல் காதலில் தோல்வியுற்றபோதிலும், தற்கொலை செய்யமாட்டேன் காதலில் தோல்வியுற்றபோதிலும்’ என்பதையே கவிதை சொல்கிறது. எனவே, ('உமது வழிதொடரேன்') என்பதையே கவிதை சொல்கிறது. எனவே, 'மயாகோவல்கியின் பூர்ச்சிகரக் கருத்து நிலைகள், சாதனைகளை மறந்து' என்ற குற்றச்சாட்டு எழும்பு நியாயமே இல்லை. கவிதையில் தெளிவாகவே 'உள்ள்' இந்த அம்சத்தை விட்டுவிட்டு, அதுசூறாத ஏதோவொன்றைப் பற்றிச் சொல்லவரும் இவர்களின் செயல், சென்ற வருடம் நோபல் பரிசு பெற்ற நெல்ஜீரியர்கள் வோல் ஸொயிக்காவின் கருத்தொன்றையே எனக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றது: “இலக்கியம் கருத்தொன்றையே எனக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றது: “இலக்கியம் எதைசெய்யவில்லையோ அதைப்பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக எழுதிக் குவிக்கும் இவர்கள் (அதாவது, யாந்திரிக்பாங்கான மார்க்கிய விமர்சகர்கள்), இலக்கியம் என்ன செய்கிறதோ அதைத் தொடுவதேயில்லை”.

‘சில கவிதைகளை எழுதிவிடுவது சிரமமான ஒன்றில்; கவிஞராக இருப்பதுதான் சிரமமானது’ என்பதும் சிவத்துமியின் கட்டுரையில் காணப்படும் ஒரு கருத்தாகும். ‘தி ஜலன்ட்’ ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் (12-5-87) வெளியாகிய தனது பேட்டியில், “...இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களில் (இலங்கைத் தேசியவாதத்துடன் தொடர்புற்றிராத - தமிழ்த் தேசியவாத நிலைப்பட்ட எழுத்தாளரில்) சேரனும், இளவாலை விழுயேந்திரனும்

இரண்டு முக்கிய கவிஞர்கள்” என்று சிவத்துமியில் சொல்கிறார். விழுயேந்திரன் சில கவிதைகளைத்தான் இதுவரை எழுதியுள்ளார். அப்படியானால், ‘சிலகவிதைகள் எழுதிய’ அவர் மட்டும் ‘முக்கிய கவிஞராகியது’ எவ்வாறு? இத்தகைய முரண்பாடுகள் இவரிடம் ஏன் ஏற்படுகின்றன?

சபையோர் கருத்துரை நிகழ்ச்சி சுமார் ஒருமணி நேரமாக சுவாரஸ்யமானதாக நடைபெற்றது. செம்பியன் செல்வன், க.சட்டநாதன், டானியல் அன்றனி, சோழன், சாழ்த் துச் சிவானந் தன் ஆகியோர் கருத்துரைத்தனர். மயாகோவல்கியின் தற்கொலை பற்றி இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் நிலவுவதை, ரஷ்ய இலக்கியத்தில் சடுபாடுகளோர் அறிந்திருப்பர்.

காதல் தோல்வியினால் தற்கொலை செய்தார் என்ற ஒரு கருத்தும், தமது காலத்தில் நிலவிய இலக்கிய சர்வாதிகாரப் போக்குகளில் அடைந்திருந்த கசப்பினாலேயே தற்கொலை செய்தார் என்ற பிறிதொரு கருத்துமே, அவையாகும். அவர் தற்கொலைசெய்தார் என்பதில், கருத்து வேறுபாடே இல்லை. ஆயினும், ‘டானியல் அன்றனி’ கருத்துரைக்கையில், “நான் அறிந்தவரையில் மாவ்கோள்கி தற்கொலை செய்யவில்லை; மாவ்கோள்கி இயற்கையாகவே மரணமடைந்தார்” என்றார். அவருக்குப் பதிலளித்த ‘சோழன்’ இவ்வாறு சொன்னார்: “நான் சோவியத் ரஷ்யாவில் ஆறு வருடங்கள் இருந்தவன். மாவ்கோள்கி தற்கொலை செய்யவில்லையென டானியல் அன்றனி சொன்னார். சிலவேளை, அவர் சொன்னதுபோல மாவ்கோள் கி என்று ஒரு வர் இருந்து அவ் வாறு செய்யாதிருந்திருக்கலாம்; ஆனால், மயாகோவல்கி தற்கொலைதான் செய்தார்; ஏன், அவர் கொலைசெய்யப்பட்டார் என்ற கருத்துக்கூட அங்கு நிலவுகிறது!”

இன்னுமொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், டானியல் அன்றனியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்து, பின்னர் நின்று போய்விட்ட ‘சமர்’ இதழொன்றில் (இல. 04: ஜனவரி - 80),

மாவ்கோள்கி

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் கவிதை - 'மாயாகோஸ்கியும் நானும்'
வெளியாகியிருக்கிறது; அதிலிருந்து சில வரிகள் :

" எனினும் அந்தக் கவிஞரைப்போல
காதல் இழப்பைச் சகிக்க ஒண்ணாது
வாழ்வை மாய்த்திட நினைப்பது மில்லோம்
.....

சொந்த வாழ்வின் தோல்வியில் குறுகி
சாவை அணைத்த மூடக் கவிஞரோ"

அலை - 31
(சித்திரை 1988)

பதிவுகள் - 17

புகழ்பெற்ற இசையமைப்பாளரான எம்.பி. சீனிவாசன் மாரடைப்பினால் 09-03-88 இல் காலமானார்.

வர்த்தகமயமான தமிழ் சினிமாத்துறை அவரிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. பாதை தெரியுது பார், தாகம், புது வெள்ளம், புதுச்செருப்பு கடிக்கும் போன்ற-மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான-திரைப்படங்களே அவரது இசையமைப்பினைத் தாங்கி வெரிவுந்தன; இசை ஆர்வலர்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்தன. ஆனால், மலையாளத் திரைப்படத்துறை அவரிற்கு உரிய இடத்தினை அளித்ததாக அறிகிறோம். பாரதியார் பாடல்கள் சிலவற்றிற்கு அதுவரையுமில்லாதவாறு, அவ்வப்பாடல்களின் கருத்துக்களும் பாவங்களும் வெளிப்பாடு காணும் வண்ணம் பரிசோதனையாக இசையமைத்துள்ளார். சென்னை வாணொலியில் ஒலிபரப் பான அப் பாடல் களிற் பெரும் பாலானவை வெற்றிபெற்றபோதிலும், சில தோல்வியையும் தழுவின. இந்தியத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை வலியுறுத்தி, தமிழ்ல்லாத வேற்று மொழிப் பாடல்களையும் இசையமைத்து ஒலிபரப்பியுள்ளார். இவரது

சாதனைகளிற்காக ‘இந்திய சங்கத நாடக அக்கடமி’யின் பரிசொன்றும், 1986இல் வழங்கப்பட்டது. ‘ஜோன் ஆபிரஹாம்’ இயக்கிய ‘அக்ஷரஹாரத்தில் கழுதை, கலைப்படத்தில்’ முக்கிய பாத்திரமான பேராசிரியராகவும் அவர் நடித்துள்ளார். ஓர் இடதுசாரியாகவே இருந்த இவர் ‘திரைப்பட ணாழியர் சங்கத்தை அமைத்ததோடு, அதில் தீவிரமான தொழிற்சங்கப் பணியையும் ஆற்றியுள்ளார்.

எம்.எஸ்.ஸிவாசன்

பாரதி நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதற்காக கொழும்பிற்கு ஒருமுறை - 1982 இல் என்று நினைக்கிறேன் - வந்திருந்தார் ; இராசதுரையின் அமைச்சே அவரை

அழைத்திருந்தது. பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அவரும் பங்குகொண்ட மு.போ.எ. சங்க நிகழ்ச்சியின் முடிவில், நண்பர் பாலேந்திரா அவரசுக் கூட்டுரை விரும்பினார்; அவருடன் நானும் நினைவுக்கு மு.போ.எ.சங்கத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு ‘முத்த எழுத்தாளர்’களிடம் தனது விருப்பத்தைப் பாலேந்திரா தெரிவித்தபோது அவர்கள் நடந்துகொண்ட முறை, அச்சந்திப்பைப் பதிப்படுத்திக்கூடிய முயல்வது போலவே இருந்தது. தற்செயலாக அந்த இடத்திற்கு ‘மனிதன்’ சுஞ்சிகைக் குழுவில் இருந்த - இப்போது அமராகிவிட்ட - நண்பர் அ.விமலதாசன் வந்தார். நடந்ததை அறிந்ததும் அவர் ஸிரிசலவடந்தார். “சீனிவாசனைக் கூட்டுரைத்த தடுக்க இவங்கள் ஆர்?” என்றபடி, பாலேந்திராவின் கைகளைப் பிடித்தபடியே முன்னுக்குச் சென்றார். எதிரே, சீனிவாசன் சிலருடன் நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார். திடெரென அவருக்குக் கிட்டச்சென்று “இவர், பாலேந்திரா! இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நாடக நெறியாளர்” என்று, அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்; அவரும் கரங்குவித்து பதில் வணக்கம் தெரிவித்தபடியே நின்றுவிட்டார். “உங்களுடன் உரையாடுவதற்காக ‘அப்பொயின்ற மென்ற’ தரவேண்டுமென விரும்புகிறார்” என்றும் தொடர்ந்து சொல்ல, சிறிது யோசித்த படியே, அடுத்த நாள் விமானப் பயணத்திற்காக முற்பகல் பதினொரு மணிக்கு கொழும்பை நீங்கவேண்டியிருப்பதால், காலை 8.00

மணிக்கு வரமுடியுமா எனக்கேட்டார். நாம், சந்தோஷத்தோடு “வரமுடியும்” என்று சொன்னோம்.

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை அவர் தங்கியிருந்த வெள்வத்தை ‘பிரைற்றன் ஹொட்டேலுக்கு’ பாலேந்திரா, நான், ‘முக்கியமில்லாத மனிதர்கள்’ நாடகத்தில் கதாநாயகனாக நடித்தவர் (பெயர் ஞாபகமில்லை) ஆக்கிய மூவரும் சென்றோம். அறைக்குச் சென்றபோது மகிழ்ச்சியிடன் எம்மை வரவேற்றார். பாலேந்திராவின் நாடக முயற்சிகளை - முக்கிய பிறமொழி நாடகங்களைத் தமிழில் வெற்றிகரமாய் நிகழ்த்திக் காட்டியிருப்பதை - விபரமாய்த் தெரிவித்தேன். அவர் அவற்றை அறிந்து ஆச்சியிப்பட்டார். ‘அவைக்காற்று கலை கழகம்’ நாடகத்திய கானசாகரம் மெல்லிசை நிகழ்ச்சி போன்று, இன்னும் பலவற்றைத் தயாரிக்க விருப்பம் இருப்பதைத் தெரிவித்து, அத்தகைய நிகழ்ச்சி கிடக்குக்கு இசையமைத்து உதவ முடியுமா எனப் பாலேந்திரா கேட்டார். தான் இசையமைப்பு வேலைகளை ஏற்றுள்ள சில மலையாளத் திரைப்படங்களின் வேலைகள் முடிவடைந்ததும் - ஜந்தாறு மாதங்களின் பின்னர் - கட்டாயம் ஒத்துழைப்பதாக அவர் சொன்னதோடு, தன்னுடன் தொடர்புகொள்வதற்குரிய சென்னை முகவரியையும் பாலேந்திராவிடம் கொடுத்தார். ஆனால், பின்னர் நாட்டின் பொருத்தமற்ற குழந்தைகளால் அந்த முயற்சியினைப் பாலேந்திரா தொடரவில்லை.

‘அலையின் பழைய இதழ்களையும், ‘அலை வெளி யீடுகள்’ சிலவற்றையும் நான் அவருக்கு வழங்கினேன். அவற்றை அவர் புரட்டிப் பார்த்தபோது ‘அலையின் அமைப்பு, வெளியான விடயங்கள் எனபவற்றில் அவருக்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணரமுடிந்து குறிப்பாக நல்லை சினிமா, நாடகங்கள், ஒவியம்பற்றிய கட்டுரைகள் அவரது கவனத்தை ஸ்த்தன. எழுபதுகளில் அவர் எழுதி கணையாழி இதழில் தொடராக வந்த ‘திரைப்பட இசையும் சமுதாய மாறுதலும்’ என்ற கட்டுரைபற்றி நான் கதைத்தபோதும் ஆச்சியிம் தெரிவித்தார். இங்குள்ள கலை, இலக்கியச் சூழல்பற்றி மட்டுமல்லாது, இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் இன்னல்கள் பற்றியும், அரசியற் கட்சிகளின் உண்மையான நிலைப் பாடுகள் பற்றியும், குறிப்பாக இடதுசாரிகள் பற்றி அறிவதிலும் ஆர்வம் காட்டினார்; எனவே அதுபற்றியும் விரிவாகக்

கதைத்தோம். ஒருமணி நேரத்தையே முதல்நாள் அவர் எமக்காக ஒதுக்கியபோதிலும், பரஸ்பர ஈடுபாட்டுடன் நிகழ்ந்த கதையாடலில் இரண்டு மனித்தியாலங்கள் கழிந்துவிட்டன. அவர் பயண ஆயத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து, நாமே அவரிடம் விடைபெற்றோம். 'வி.வற்' இருக்குமிடம் வரை வந்து சில நிமிடங்கள் அங்கும் நின்று கதைத்தபடியே, மலர்ச்சியுடன் விடை தந்தார். தமிழின் மெல்லிசைத்துறையில் பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்ட ஒரு கலைஞர் - இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தனது மேதைமைக்காக கலைத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களினால் கொள்கிப்பட்ட ஓர் உண்மையான கலைஞர் எந்தவிதப் பெருமிதங் களும் பாவனைகளும் இல்லாது, இணைஞர்களால் எம்முடன் எளிமையாகவும் வெளிப்படையாகவும் பழகிப் பிரிந்தது இன்றும் நினைவில் நிற்கிறது; கூடவே, மரணத்தினால் என்றும் மனிதனைத் தோற்கடிக்கும் கொடிய இயற்கை, அக்கலைஞரையும் திருடிச் சென்றுவிட்டதில் தமிழ்க் கலைத்துறைக்கு நேர்ந்துள்ள 'இழப்பு' பற்றிய உணரவும், துயரினை எழுப்புகிறது.

○○

நிகராகுவா-அசலான புரட்சி என்ற சிறு வெளியீடொன்று படிக்கக் கிடைத்தது. சிறியதொரு முன்னுரையும், அதில் காணப்படுகிறது. சிந்திக்கத்தாண்டும் 'செய்திகள்' பலவற்றை அது கொண்டிருப்பதால் பயன்பாடு கருதி, வாசகர் களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்; அழுத்தம் மட்டும் என்னால் இடப்பட்டது.

இச்சிறு வெளியீடு

பல்வேறு காணங்களினால் பிளவுபட்டிருக்கும் இந்தியப் பொதுவுடையை இயக்கத்தின் வெவ்வேறு கட்சிகளிலும் குழுக்களிலுமுள்ள உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் தோற்களின் உரத்த சிந்தனைக்காக:

புரட்டல்வாதமும் வரட்டுவாதமும் நமது மன்னில் ஒரு அசலான புரட்சியை சாதிக்க விடாமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்துவதற்காக.

சீனப்புரட்சியும், வியத்நாம் புரட்சியும் மூன்றாம் அகிலத்தின்

கட்டளைகளுக்கோ ஸ்டாலினின் வழிகாட்டுதல்களுக்கோ காத்திருக்கவில்லை என்பதை -

கிழுபா புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியது அங்கிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அல்ல என்பதை -

கிழுபா, நிகராகுவா புரட்சிகள் நடந்து முடிந்த பின்னரே அவை சோசலிச் நாடுகளின் அங்கீகாரம் பெற்றன என்பதை -
நினைவுட்டுவதற்காக.

தாந்தம் தேசிய நலன்களுக்காக, சர்வதேசியத்தை மறந்து, பிறநாட்டுப் புரட்சி இயக்கங்கள்பால் சோசலிச் நாடுகள் பலமுறை மெத்தனமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதும், ஒரு நாட்டில் உண்மையான மக்கள் புரட்சி வெற்றிபெறுமானால் அது இதே சோசலிச் நாடுகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றே தீரும் என்பதும் வரலாறு என்பதை -
மறந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக.

எந்தவாரு புரட்சியும் பாடப்புத் தகங்களில் காணப்படும் சூத்திரங்களைக்கொண்டு நடத்தப்படுவதில்லை; பல தவறுகள் தோல்விகளினுடே சொந்த அனுபவத்தை உராமாக்கிக்கொண்டு புரட்சிப் பயினாத்தோற்றுவிக்கின்றன என்பதை -

சம் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் இது பொருந்தும் என்பதை - நினைவுபடுத்துவதற்காக.

○○

அவ்வப்போது இலங்கையர்களின் 'இலக்கியப் படைப்புக்கள்' தொகுக்கப்பட்டு ஆங்கில மொழியில் - சில வெளியீடுகளில் - வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வழமையான அலட்சிய மனோபாவத்தினால் 'இலங்கையரின் படைப்புக்கள்' என்ற தலைப்பில் சிங் கள் மொழியில் வந்த படைப்புக்கள் மட்டுமே இடம் பெற்றுமள்ளன. முதற்றடவையாக இத் தகைய முயற்சியொன்றில் இலங்கைத் தமிழர்களின் படைப்புக்களும் இடம் பெற்றுமள்ளன. அமெரிக் காவிலுள்ள மிச் சிக் கன் பல கலைக் கழகத் திலுள்ள 'ஆசிய ஆய் வு நிலையம்' வெளியிட்டுவரும், 'ஜேணல் ஓ.வ் சவுத் ஏசியன் விற் ரேச்சர்' இன் தொகுதி இலக்.01 (1987) இல் மஹாகவி, நீலாவணன்,

இ.முருகையன், மு.பொன்னம்பலம், எம்.ஏ.நு.மான், அ.யேசுராசா, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், நந்தி, என்.எஸ்.எம்.ராமையா, க. சட்டநாதன், க.கைலாசபதி ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஏ.ஜே.கனகரட்ஜா, செ.கனகநாயகம், சோ.பத் மநாதன், எஸ்.ராஜாசிங்கம் ஆகியோரே இப்படைப்புக்களைத் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தவர்கள்; இவர்களின் முயற்சி பாராட்டுதற்குரியது. இலங்கையில் தமிழில் வெளியாகும் முக்கிய இலக்கியப் படைப்புகளை அவ்வப்போது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது, கட்டாயம் செய்யப்படவேண்டிய பணியாகும். ஆங்கிலமொழி ஆற்றல் பெற்றவர்கள், எமது கலாசாரத்துறையின் தமிழான தற்கால வெளியீடுகளை உலகின் முன் கொண்டுசெல்வதைத் தமது தவிர்க்கவியலாக கடமையாகக்கொண்டு உழைக்க முன்வரவேண்டும். ஆங்கிலப் புலமை மிக்க சிங்கள அறிஞர்களின் முன்முயற்சிகளைக் கருத்திற்கொண்டால்து இவர்கள் தமது பொறுப்பினை உணரவேண்டுமென்பதே, ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை, இலக்கியத் துறைகளில் பல்வேறு சிரமங்களுடன் உழைத்து வருபவர்களின் ஆதங்கமாயிருக்கிறது.

○○

தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக் களம், ‘சிறுகதை நாள்’ என்ற தலைப்பில் முழுநாள் நிகழ்ச்சிகளை 17-07-88 இல் நடாத்தியது. பொதுவாகச் சிறுகதை பற்றியும், குறிப்பாக ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றியும் பல்வேறு கோணங்களிலான கருத்துக்களை வெளிக்கொண்ரவதே இதன் நோக்கம்; பாராட்டுதல்களிற்குரிய முயற்சி.

கலாநிதி அ.சண்முகதாாஸ் தலைமையிலான முதலாவது அரங்கில், ‘தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக் கட்டங்கள்’ என்ற தலைப்பில் கருணை யோகனும், ‘ஸழத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் வரலாறும், வளர்ச்சியும்’ என்ற தலைப்பில் அரவியும் கட்டுரைகள் வாசித்தனர். குறுக்கள் தலைமையிலான இரண்டாவது அரங்கில், ‘ஸழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் முற் போக்குச் சிந்தனை’ என்ற சொக்கனின் கட்டுரையும், ‘ஸழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளும் தேசிய இனப்

பிரச்சினையும்’ என்ற எனது கட்டுரையும் வாசிக்கப்பட்டன. மூன்றாவது அரங்கில், வரதர் தலைமையில் ‘யாம் சுவைத்த பிறமொழிச் சிறுகதைகள்’ என்ற தலைப்பில் சோ.பத் மநாதனும், க.உமாமகேஸ் வர்ணும் உரையாற்றினர்.

ஒவ்வொரு அரங்கின் முடிவிலும், பார் வையாளர் கலந்துகொடு நிகழ்ச்சிக்கும் போதிய நேரம் கொடுக் கப்பட்டிருந்தது. நிகழ்ச் சிதிரல் துண்டிலும் ‘படைப்பாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், ஆர்வலர்கள் அனைவரும் வருகைத்தந்து கலந்துரையாடல்களுக்குக் கணதியூட்டுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்’ என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் சர்ச்சைக்கு உட்படக்கூடிய கருத்துக்களும் இருந்தன. ஆயினும், மிகச்சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றவில்லை. இது, ஆரோக் சியமற்ற ஒரு குழலையே வெளிக்காட்டுகிறதெனக் கொள்ளலாம் அல்லவா? அதிலும், முற்போக்கு எழுத்தாளர் தொடர்பான பாரதாரமான கருத்துக்கள் பல முன்வைக்கப்பட்டும் - டொமினிக் ஜீவா, சபா ஜெயராசா, முருகையன், சிவத்துமி, சாந்தன், சோமகாந்தன் போன்ற ‘முற்போக்காளர்கள்’ இருந்தும் அதுபற்றி ஒன்றும் கதைக்காது மௌனம் சாதித்தது ‘கேவிக்கிடமானதாகவே’ இருக்கிறது!

இறுதி நிகழ்ச்சியாக கலாநிதி கா. சிவத்துமியின் ‘சிறப்புத் தொகுப்புரை’ இடம்பெற்றது. அவரது நீண்டநேரப் பேச்சின் பெரும்பகுதி, கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பிலிருந்து விலகியதாகவே இருந்தது; சம்பந்தமற்றவற்றையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு போனார். ஆயினும், சவாரஸ்யமான சில கருத்துக்களும் அதில் வெளிப்பட்டன; சிலவற்றை இங்கு தருகிறேன்; அடைப்புக்குள் வருபவை மட்டும் எனது கருத்துக்கள்.

1. “முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் செய்ததற்காகவும், செய்யாததற்காகவும் தாக்கப்படுகின்றனர்” (‘செய்யாதவை’ என்பதில்

கா.சிவத்துமி

தேசிய இனப் பிரச்சினையைப் பறக்கணித்தமை அடங்குகிறது. உண்மையில் ‘முற்போக்காளர்கள்’ அதனைக் கையாளாதது மட்டுமல்லாது, அதைக்கையாண்டவர்கள்மீது வகுப்புவாதிகள்-பிற்போக்குவாதிகள் - என முத்திரையும் குத்தினர்).

2. “விமர்சன யதார்த்தவாதத்திற்குப் பதிலாக ‘சோஷலிச யதார்த்தவாத’த்தைப்பேசினோம். இங்குதான் பிழைவிட்டோம்; சோஷலிசம் வந்த நாடுகளுக்கே ‘சோஷலிச யதார்த்தவாதம்’ பொருந்தும்.” (இவ்வாறு பிழைவிட்டமைக்கான காரணம் என்ன? அறியாமையா அல்லது யாந்திரிகமாக ‘தொலைதூர நாடுகளின் கருத்துக்களை வளர்க்க’ முனையுந்தனமையா?).

3. “முற்போக்குவாதத்திலிருந்து மார்க்சிஸ்திற்குப் போகாததே நாம் விட்ட பிழை.” (அப்படியென்றால் இதுவரை நீங்கள் பேசியது, எழுதியது மார்க்சிஸ்மே அல்லவா?!).

4. “டானியலும், ஜீவாயும் கொம்யூனிஸ்ற் கட்சியில் சேர்ந்திருக்காவிட்டால் எழுத்தாளர் என்ற கெளரவும் கிடைத்திருக்காது.” (ஆகவே, ‘இலக்கியத் தகுதி’ அல்ல ‘கட்சித் தகுதியே’ இவர்களை எழுத்தாளர் என்றாக்கியது?!). ○

அவை-32
(ஆவணி 1988)

பதிவுகள் - 18

முக்கியமான இருவரைச் சமீபத்தில் இழந்துவிட்டோம். ஒருவர், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்த விமர்சகர் க.நா.சுப்ரமண்யம்; மற்றவர், மனிதாயத் வாதியாயிருந்த சிங்கள ஆய்வறிவாளர் நியூட்டன் குணசிங்க.

இந்திய ‘சாஹித்ய அக்கடமிப் பரிசினை’க் க.நா.சுப்ரம்ஹோது, அவரது முக்கிய பங்களிப்புகளைப் பாராட்டும் குறிப்புகளை ‘அலை’ (இதழ்-30) வெளியிட்டுள்ளது. தனது வாழ்வின் பெரும்பகுதியினை - இறக்கும்வரை - தமிழ் இலக்கியத்துக்காகவே அர்ப்பணித்தவர் அவர். எவ்வித பயனையும் எதிர்பாராது, எதிர்ப்புக்களிற்கும் அஞ்சாது அயராது உழைத்த அவரது ஆளுமை, எப்போதும் அதிசயத்தைத் தருவது. ‘விமர்சனத் துறையைத் தமிழில் காலாண்றச் செய்ததில் அவருக்குப் பெரிய பங்கிருக்கிறது. ஆயினும் க.நா.ச. என்றதுமே முதலில் எனக்கு நினைவிற்கு வருபவை, அவர் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கும் அற்புதப் படைப்புக்களான நில வளம்(நூட் ஹம்சன்), விலங்குப் பண்ணை (ஜோர்ஜ் ஓர்வெல்), குருதிப்பு (கத்தரின் ஆன் போர்ட்டர்)

முன்றும்தான்.

நியூட்டன் குணசிங்க தமிழர்கள் பலருடன் தொடர்புள்ளவர்; யாழிப்பாணத்திற்கும் பலதடவைகள் வந்திருக்கிறார். ‘புதிய இடதுசாரிச்’ சிந்தனைகளால் பாதிக்கப்பட்ட அவரது கருத்துக்களிற் பலவும், ‘வைத்தை மார்க்சியவாதிகளைச்’ சங்கடப்படுத்துவதை. தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மேல், அவர் மிகவும் அனுதாபம் கொண்டிருந்தார்; எமக்கு இழைக்கப்படும் அந்திகளைப் பகிரிங்கமாகக் கண்டத்தும் வந்தார். அவ்துராஸரின் ‘மேலாதிக்கக் கோட்பாட்டினை’த் தற்கால இலங்கைக் குழலுக்குப் பிரயோகித்து, இன முரண்பாட்டின் முதன்மைநிலையினை வற்புறுத்தி அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ‘மார்க்சியக் கருத்துநிலை’யிலும் நியாயப்படுத்துபவை.

கநாக்.

முக்கியத்துவம் நிறைந்த இவ்விரு அறிஞர்களினதும் மறைவிற்கு, ‘அலை’ அஞ்சலி செலுத்துகிறது; மற்றவர்களினது துயரிலும் பங்குகொள்கிறது.

○○

சிங்கள மொழிக் கலைப்படைப்புக்களும், கலைஞர்களும் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அளவிற்கு தமிழ்ப் படைப்புக்களும், கலைஞர்களும் சிங்களத்தில் இடம்பெறவில்லை. இந்த நியாயமான அதிருப்தி நீண்டகாலமாக தமிழ்க் கலை, இலக்கிய உலகில் இருந்து வருகிறது. இந்த அதிருப்தியினை நீக்கக்கூடிய முயற்சிகள் உணர்வுற்வமாகச் சமீபத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ‘மாவத்து’, ‘விவரண’, ‘ராவய’ போன்ற சிங்களச் சஞ்சிகைகள் இதில் ஈடுபட்டுள்ளன.

‘மாவத்து’ (பாதை)இன் 46 ஆவது இதழ் (எப்ரில் - ஜூன் 1988) ‘இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சிறப்பிதழாகவே’ வெளிவந்துள்ளது. ‘இலங்கைத் தமிழ் நாவல்’ (கே.எஸ்.சிவகுமாரன்); ‘தமிழ்ச் சிறுகதை செல்லும் பாதை’(தெவிவத்தை ஜோசப்); ‘தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’(டி.பி.எஸ்.ஜேயராஜ்); ‘இலங்கைத் தமிழ் சினிமா’ (காவலூர் இராசதுரை); ‘கைலாசபதி விமர்சனப் பாதை’ (என்.சன்முகரத்தினம்); ‘தமிழ் சஞ்சிகைகள்’ (இப்னு அஸமத்); ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப் போராட்டங்கள்’ (கே. வேலுசாமி) ஆகிய கட்டுரைகளும்: பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தனின் செவ்வியும்; ஆனந்தராகவன் எழுதிய சிறுகதையும்; மு.பொன்னம்பலம், அ.சங்கரி, உ. சேரன், ஒன்வை உருத்திரமுத்தி, ஈழகணேஷ் ஆகியோரின் எட்டுக் கவிதைகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. குறைபாடுகள் சில இருந்தாலும் நன்றியுடன் பாராட்டவேண்டிய முயற்சி; ‘அலை’யின் பாராட்டுக்கள்.

தீவிர இடதுசாரியாகக் காட்டும் வேலுசாமியின் கட்டுரையில், பல ‘திரிபுகள்’ காணப்படுகின்றன - ‘அலை’ பற்றிய பகுதியிலும்; ‘அரசியல் இடம் பெறக் கூடாது’; ‘உள்வியல் பிரச்சினைகளே நல்லை இலக்கியத்துக்கு ஏற்றவை’; ‘எத்தகைய நிறுவனத்திலும் எழுத்தாளன் சேரக்கூடாது’; ‘வாழ்க்கையிலிருந்து கலை வேறுபட்டிருக்க முடியும்’ என்பன போன்றவையே ‘அலை’யின் முக்கிய கருத்துக்களேன, அவர் குறிப்பிடுகிறார். 1979இல் ‘சமர்’ சஞ்சிகையில் கைலாசபதி எழுதிய ‘முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்’ என்ற கட்டுரையில் இதே கருத்துக்கள், ஏழு(7) குறிப்புகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன; அதற்கு விரிவாகப் பதிலளிக்கும் இரண்டு கட்டுரைகள் அலை - 13 இல் (1980) வெளியிடப்பட்டுமூன்ஸன். எட்டு ஆண்டுகளிற்குப் பிறகு, கைலாசபதி யின் கருத்துக்களைத் திருடி, இன்று எட்டுக்கள்(8) குறிப்புகளாகத் தனது பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார் வேலுசாமி; ‘தோழரின் நேர்மை’ இவ்வாறாக இருக்கிறது! இத்தகைய அபத்தங்களிற்கு மறுபடியும் பதிலளிக்கவேண்டிய தேவையேதும் இல்லை; இதுவரை வெளிவந்துள்ள ‘அலை’யின் 33 இதழ்களும் தாமாகவே இதுபோன்றவற்றிற்குப் பதிலளித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம் - நேர்மைத்திறன் இருந்தால்!

○○

நீண்டகாலமாக இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் துறைகளைப்பற்றி எழுதிவரும் கே. எஸ். சிவகுமாரனின் மிக நீண்ட(33 பக்கங்கள்) ‘செவ்வி’யொன்று, யப்பானிலுள்ள நாகசாகி பல்கலைக்கழக வெளியீடொன்றில் - ஆங்கிலத்தில், வெளியாகி (ஜனவரி-88) இருக்கிறது; லெறோய் திருப்பீட்டு இச்செவ்வியினை நடாத்தியுள்ளார். பிற்நாட்டு வெளியீடு ஒன்றில் எம்மவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, முக்கியத்துவம் பெறும் விடயம்தான்.

ஆத்துக் கலாசாரச் சூழலைப்பற்றி சிவகுமாரன் தெரிவிக்கையில், சு.வித்தியானந்தன், க.கைலாசபதி, கா.சிவத் தம் பி,

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

செ.கணேசலிங்கன், இளங்கீரன், டொமினிக் ஜீவா, பவானி, கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோரைப்பற்றி ‘விரிவான்’ விபரங்களைத் தருகிறார்: தெளிவுத்தை ஜோசப், செ. யோகநாதன், இலங்கையர் கோன், அ.முத்துவிங்கம், செ.கதிர்காமநாதன், கே.கணேசன், ஈவாணன், ஈக்னேஷ் பற்றி ஓரளவு குறிப்புகள் தருகிறார்; வேறுசிலிரின் பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால், முக்கியமான பலரைப்பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடாதும் விட்டுவிடுகிறார்! இயல்பாக, அவர்களது பங்களிப்பும் சரியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். முக்கியமானவர்கள் விடப்பட்டிருப்பதால் இந்தச் செவ்வி அரைகுறையானதாக - திரிபட்ட தோற்றுத்தைக் கொடுப்பதாகவே இருக்கிறது. முக்கியமாக விடுபட்டவர்கள் என்று பார்க்ககையில்:

- 1) சிறுக்கை: அ.செ.மு, சி.வைத்திலிங்கம், க.தி.சம்பந்தன், எஸ். பொன்னுத்துரை, மு.தலையசிங்கம், வரதர், மருதூர் கொத்தன், என்.கே. ரகுநாதன், நந்தி, கே.வி.நடராஜன், எம்.எல்.எம். மன்குர், உமாவரதராஜன், ரஞ்சகுமார், நந்தினி சேவியர்.
- 2) கவிதை: மஹாகவி, நீலாவணன், சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், தா. ராமலிங்கம், நு. மான், இ.முருகையன், சு.வில்வரத்தினம், சேரன், சிவசேகரம், ஜெயபாலன்.
- 3) பெண்ணமுத்தாளர்: ராஜேஸ்வரி பாலகப்பிரமணியம்,

குந்தவை, சௌமினி, கவிதா ஆகியோர் விடப்பட்டுள்ளனர்.

சஞ்சிகைகளில் மல்லிகைக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். அலை, புதுச ஆகியன வெறும் பெயர்களை வருகின்றன; ஆனால், இவ்விரண்டின் முக்கியத்துவம் - குறிப்பாக ஏனையவற்றிலிருந்து பெரிதும் மாறுபடும் - அழுத்தங்கொடுக்கும் - விடயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒடுக்கும் இனத்தின் வன்முறையையும், ஒடுக்கப்படும் இனத்தின் வன்முறையையும் தவறாகச் சமப்படுத்தி, இரண்டையும் “பயங்கரவாதம்” என்றே சிவகுமாரன் முத்திரையிடுகிறார்!

செ.யோகநாதனை நாவலாசிரியரென்று சொல்லுவதும், கா.சிவத்துமிப் ‘மண்கமந்த மேனியர்’, ‘மாதோரு பாகம்’ நாடகங்களின் தயாரிப்புக்களில் பங்குகொண்டு உழைத்தவர் என்பதும் தவறான தகவல்கள்.

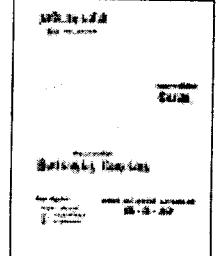
பிறமொழியினருக்கு எமது ‘குழல்’ பற்றித் தெரிவிக்க முயல்பவர்கள் யாரும், சமநிலை நோக்குக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். தமது ஈடுபாடு சார்ந்து சிலவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதில் தவறில்லை; ஆனால், பொதுவில் முக்கியமானவர்கள் பற்றியும் - அவர்களது ஆக்கங்களின் தன்மைகள் பற்றியும் தெளிவானதோரு ‘படத்தினையும்’ காட்ட வேண்டும். எமது குழலில் நிலைமும் சீர்கேடுகளைக் கணவதற்கும், கலாசாரவாதிகளிடையில் ‘பொறுப்புணர்வினை’ நிலைநிறுத்துவதற்கும், தொடர்ந்த முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. ○

அலை -33
(மார்கழி 1988)

பதிவுகள் - 19

1968 - 69 என்று நினைக்கிறேன். கொழும்பு கலை, இலக்கிய நண்பர் கழகத்தினைத் தோற்றுவித்து நாங்கள் இயங்கிய காலம். மாவை நித்தியானந்தன், தில்லைக்கூத்துதன், குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், நெல்லை க.பேரன், சாந்தன், சி. வன்னியகுலம் ஆகியோரும் அதில் இருந்தனர். சிங்கள நாடகங்கள் - திரைப்படங்கள், ஓவியக் கண்காட்சிகளை நாங்கள் பார்க்கையில் இவைபோல் எம்மிடை இல்லையே என்ற ஆதங்கம் எழும்; அது கழகச் சந்திப்புகளில் அடிக்கடி வெளிப்படும். தமிழ்த் திரைப்படங்களைப்போல் வெறும் வாய்பாட்டு நீதியிலானதாக - கேவியையும் கிண்டலையும் முதன்மைப்படுத்துவனவாக - அக்காலத் தமிழ் நாடகங்கள் வெறுப்புட்டன. அந்தப் பின்னணியில் 'கடவின் அக்கறை போவோர்' (தி.கந்தையா), 'அவர்களுக்கு வேடிக்கை', 'இரு துயரங்கள்' (நாடோடிகள்) போன்றவற்றைப் பார்க்க நேர்ந்தபோது அதிர்ச்சியுடன்கூடிய சந்தோஷமே மேலெழுந்தது. இன்று - இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு - மீள் நோக்குகையில், நாடகத் துறையிலான வளர்ச்சி பெருமைப்படும்படியாகவே இருக்கிறது. நா.சந்தரவிங்கம்,

தார்ச்சியஸ், இ.முருகையன், தில்லைக் கூத்துன், மாவை நித்தியானந்தன், க.பாலேந்திரா, சி.மௌனகுரு, க.சிதம்பர நாதன், ம.சண்முகலிங்கம், ரேமண்ட் என இவ்வளர்ச்சியைச் சாதித்த பலர் நினைவுக்கு வருகின்றனர். நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் புதியவர்கள் பலர் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; பாடசாலை மட்டங்களிலும் நாடக இயக்கம் நடைமுறைத்தியாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. ஆனாலும்...

அண்மைக்காலங்களில் பார்க்க நேர்ந்த நாடகங்கள் அடிக்கடி எழுப்பிய சலிப்பினைச் சுட்டிக்காட்டவே வேண்டும். வாய்பாடுகளுக்கு எதிராக முனைப்புப்பெற்ற நவீன நாடக இயக்கம், 'புதியதொரு வாய்பாட்டுக்குள்' சிக்கி முசுக்தினைறுகிறது. வெளிப்பாட்டு முறைகள் 'ஓன்றுபோலவே' எல்லா நாடகங்களிலும் அமைந்துவிடுகின்றன. ஆரம்பத்தில் உறைநிலை - பின் மெல்ல அசைதல் - எடுத்துரைஞர் வருதல் - அவர்களே பெரும்பாலும் மாறிமாறிக் கருத்துரைத்தல் (பெரும்பாலும் கலைநயமற்ற பிரச்சாரம்) - எடுத்துரைஞருக்கும் நாடகமாந்தரின் இயக்கத்துக்குமிடையில் திசைவின்மை போன்றவற்றை இவ்வாறு சுட்டாம். தற்புதுமையான அனுபவம் எமக்குக் கிடைப்பதில்லை. இது ஏன் நிகழ்கிறது? ஆக கத் திறனை வளர்த்துக் கொண்டு, தமது சொந்த அடையாளங்களை வெளிக்காட்டுவதில், நெறியாளர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லையா? நவீன நாடக வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்கள் எல்லாருமே கூட்டாகக் கருத்துப் பரிமாறி, வளர்ச்சிக்குரிய அம்சங்களை - வழிமுறைகளை - இனக்காணவேண்டியது மிக அவசியமானதென்றே படுகிறது.

சென்ற பங்குனி மாதத்தில் 'நான்' சஞ்சிகை எழுத்துப் பட்டறை ஒன்றை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. வேறு பல எழுத்தாளர்களுடன் நானும் கலந்துகொண்டேன். மார்ச், 1989 மல்லிகையில் புதராயன் எழுதிய 'இலக்கியச் சங்கதி'. என்ற கட்டுரையில் இப்பட்டறையைப்பற்றிய குறிப்பும் வருகிறது. அதில்

ஒரிட்தில், “ஒருவர் குறிப்பிட்டார்: ‘நான் இப்போது சிறுகதைகள் எழுதுவதில்லை. 1977 இற்குப் பின்னர் எழுதுவதில்லை. அப்படியிருக்க என்னை ஏன் கூட்டப்பிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை’ என்று காணப்படுகிறது. அந்த ‘ஒருவர்’ பட்டறை அமைப்பாளர்களை, பயிற்சியாளர்களை அவமதிக்கும் முறையில் நடந்துகொண்டார் என்று காட்டுவதே, ‘பூதராயனின்’ நோக்கம்! உண்மையில் அந்த ‘ஒருவராகிய’ நான் அவ்வாறு பேசவில்லை. பட்டறைப் பேச்சுக்கள் கொண்ட ஒலிப்பதிவு நாடாவைப் பரிசீலித்து, இதுபற்றிய குறிப்பை ‘மல்லிகை’க்கு எழுதவேண்டுமென, ‘நான்’ சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவில் இயங்கும் ‘யோசப் பாலா’விடம் இரண்டு மூன்று முறை தெரிவித்தும் ‘நான்’ குழு செயற்படவில்லை. மல்லிகைக்கும் டொமினிக் ஜீவாவுக்கும்,(பூதராயனுக்கும்) ஏனோ அவர் பயப்படுவதையே உணர்ந்துகொண்டேன். சமார் இரண்டு மாதங்களின் முன் அவரே, குறித்த பதிவு நாடாவை என்னிடம் தந்தார். அதில் இவ்வாறுதான் காணப்படுகிறது: “எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு1974 இல் வெளிவந்தது. அதன் பிறகு நான் சிறுகதை ஒன்றையும் எழுதவில்லை; எழுதமுடியவில்லை என்பதுதான் உண்மை. அதன்பின் சில கவிதைகளை எழுதினேன். அது ஒரு தொகுப்பாக வந்திருக்கிறது. நான் எழுதாததற்குக் காரணம் இலக்கியங்களில் - எழுதுவதில் - எனக்கு ஆர்வம் குறைந்து விட்டது; அறிவுபூர்வமான விடயங்களிலேயே ஆர்வம் இருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான விடயமென்றுதான் நினைக்கின்றேன்.”

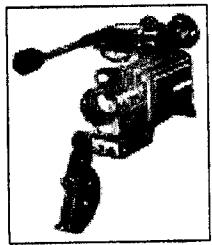
ஊழல்களுக்காக இரண்டுமுறை தண்டிக்கப்பட்ட அரசாங்கச் சூழியரும், ‘ஜனரஞ்சக எழுத்தாளருமான’ இந்தப் ‘பூதராயன்’ இவ்வாறு ‘இலக்கிய ஊழல்’ புரிவதற்கும் ஒரு பின்னணி இருக்கிறது; ஆனால், அதை இப்போதைக்குத் தவிர்க்கிறேன். ○

அலை - 34
(மார்கழி 1989)

பதிவுகள் - 20

இலக்கியம், நாடகம், ஓவியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு எம்மத்தியில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், இன்றைய உலகில் முக்கிய ஊடகமாகக் கொள்ளப்படும் திரைப்படம், ரி.வி. - வீடியோத் தயாரிப்புகள் என்பன ஏழாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நிலைமையே உள்ளது. அதிக முதலீடு தேவைப்படும் திரைப்படத் துறையைத்தான் ஒருவகுக்குத் தவிர்த்தாலும், வீடியோத்துறையிலுமா வளர்ச்சியின்றி இருக்கவேண்டும்?

போராட்ட நிகழ்வுகள், மாற்றங்கள், பாதிப்புகள், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், பிரச்சினைகள், சடங்குகள், மூலவாங்கள், இயற்கை நிலைகள், கலைகள், கலைஞர்களின் வாழ்க்கை - படைப்புலகச் செயற்பாடுகள் போன்றனவெல்லாம் வீடியோவில் கலாபூர்வமாகப் பதியப்படவேண்டும். விவரணச் சித்திரங்கள், குறும்படங்கள் என்பன உருவாக்கப்படவேண்டும். இரண்டொரு புந்நடைகளைத் தவிர இத்துறை வெற்றிமாயே இருக்கிறது. இதற்கு இத்துறையில் உரிய பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள் இன்மையே பிரதான காரணியாகும். குறித்த ஊடகம் பற்றிய முறையான

அறிவோ பயிற்சியோ இன்றி, அதனைச் செம்மையாகக் கையாள முடியாது; சாதனையும் நிகழ்த்த முடியாது குறுகிய - நீண்டகாலப் பயிற் சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற கலை அக்கறை கொண்ட குழுக்களோ அமைப்புகளோ இனியாவது முன் வரவேண்டும்; சிங்களக் கலைஞர் களையோ தமிழகக் கலைஞர் களையோ இதற்குப் பயன்படுத்தலாம்.

சிங்கள மக்களிடையே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் இந்தப்பணியைச் செய்து வருகின்றன. அதனால் புதியவர்கள் பலர் உருவாகி இத்துறை மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைகிறது.

நாம் உறக்கம் கலைந்து எழுவது எப்போது?

○○

கேசிய இன ஒடுக்குமுறைகள் கலை இலக்கியங்களில் உரிய வகையில் இடம்பெற முடியாத நிலைமை, கலைத்துவத்தைப் பற்றிமொதுக்கிய வரண்ட படைப்புகள், கருத்து செயற்பாடு என்ற தளங்களில் இலக்கியக்காரின் முரண்பாடுகள் - போலித்தனங்கள் என்பவற்றுக்கெதிராக, 'அலை' தனது ஆரம்ப காலந்தோட்டே (1975) குரல்கொடுத்து வந்துள்ளது. 'பிரபலங்கள்' - தெரிந்தவர்களின் முகச்சுறிப்புக்களையோ, ஏற்படக்கூடிய இழப்புக்களையோ பொருட்படுத்தாது நேர்மையாகவும் வெளிப்படையாகவுமே அது செயற்பட்டது. 'அலை'யினதும் என்னுடையவும் தார்மீக நிலைப் பாட்டைக் கொச்சைப்படுத்தும் முயற் சிகளில், அண்மைக்காலமாகச் சிலர் தீவிரத்துடன் ஈடுபட்டுள்ளனர். எமது கடந்தகாலச் செயற்பாடுகளினால் சங்கடமும் ஆத்திரமும் அடைந்தவர்களே இவர்கள் என அடையாளம் காண்பதொன்றும் கடினமானதல்ல. சீனாவின் நலன்களையே முதன்மையாகக் கொண்டு எமது மன்னில் இயங்கும் 'சீனதாஸர்' களிலிருந்து, வெளிநாட்டுப்

பணத்தில் மிதக்கும் கத்தோலிக்கக் கலை நிறுவனங்களுடன் 'வசதி வாய்ப்பு'களிற்காக 'ஒட்டி'க்கொண்டிருப்போர் வரை, முரண்பட்ட போக்குடையோர் இதில் வசதியாக இணைந்துகொள்கின்றனர்! இந்த 'வரிசை'யில் கடைசியாக வந்திருப்பதே, 'சமர்' இதழில் டானியல் அன்றானி எழுதியிருக்கும் அவதாருகள். குறைந்தபட்ச நேர்மையைக்கூடக் கடைப்பிடிக்கத் தயாராயில்லாத இவரைப் போன்றோருக்குப் பதிலளிப்பதே அபத்தம்தானென இப்போது உணர்கிறேன். ○

அலை - 35
(வைகாசி 1990)

யேகராசாவுக்கு நலியத்தெரியாது; நடுவத்தெரியாது;
 உடனடியாகப் போய் சொல்லத் தெரியாது;
 தந்தீரம் செய்யத் தெரியாது
 இது இவ்வளவும் போதும் ஒரு முரணியாகவிட.
 ஒரு தனியணாகவிட...
 ஆனால் அவர் சலித்துத் தேங்கி நிற்கும் ஒரு
 தனியன் அல்ல.
 சலியாத மனிதர் அவர்
 அவருடைய சீலைக்காலம், திலைக்காலம்,
 கவிஞருடக்காலம், தெரிதல் காலம் என்று வரும்
 எல்லாக் காலங்களிலும் சலியாத, சரணமையாத
 ஒரு முரணியாகவே, தனியணாகவே அவர் நிற்கிறார்.
 பொதுவாக, ஜூரோப்பிய மாபில் தோன்றும் தனியன்களும்
 முரணிகளும் எந்தீரமயாதலுக்கு ஏதிராக தனிமீத
 துக்கங்களுடன் உட்கருங்கிவிடும் ஒரு போக்கே
 பரவலாகக் காணப்படுகிறது.
 ஆனால் போராடும் நிலங்களில், குறிப்பாக
 ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளில் வரும் தனியன்களும்
 முரணிகளும் தமது சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை
 முரணிகளாயிருக்கும் அதேசமயம், தமது சமூகத்தின்
 பொது ஏதிரிக்கு ஏதிரான போராட்டங்களின் போதெல்லாம்
 தமது சமூகத்தின் வலிகளைப் பகிர்ந்து கொள்வோராகவும்
 நிதியில் பக்கம் நிற்போராகவும் காணப்படுகிறார்கள்.
 தமது ஜூரோப்பிய நன்பர்களைப் போல உட்கருங்கும்
 தனியன்களைப் போய் மாறாக, சலியாத
 வெளிவிரியும் கலக்ககாரர்களாய் இவர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.
 யேகராசாவும் இப்படியொரு தனியனே
 ஈழப்பொறின் திலக்கியப் பரப்பில் அதிகம் சாதித்த
 அதிகம் சர்க்ஷைக்குள்ளாகிய, அதிகம் சவாலாகக்
 காணப்பட்ட, என்னிறுக்குமே சலித்தறியாத
 மிக அழுவ்வான ஒரு தனியன் அவர்.

- நிலாந்தன்